

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

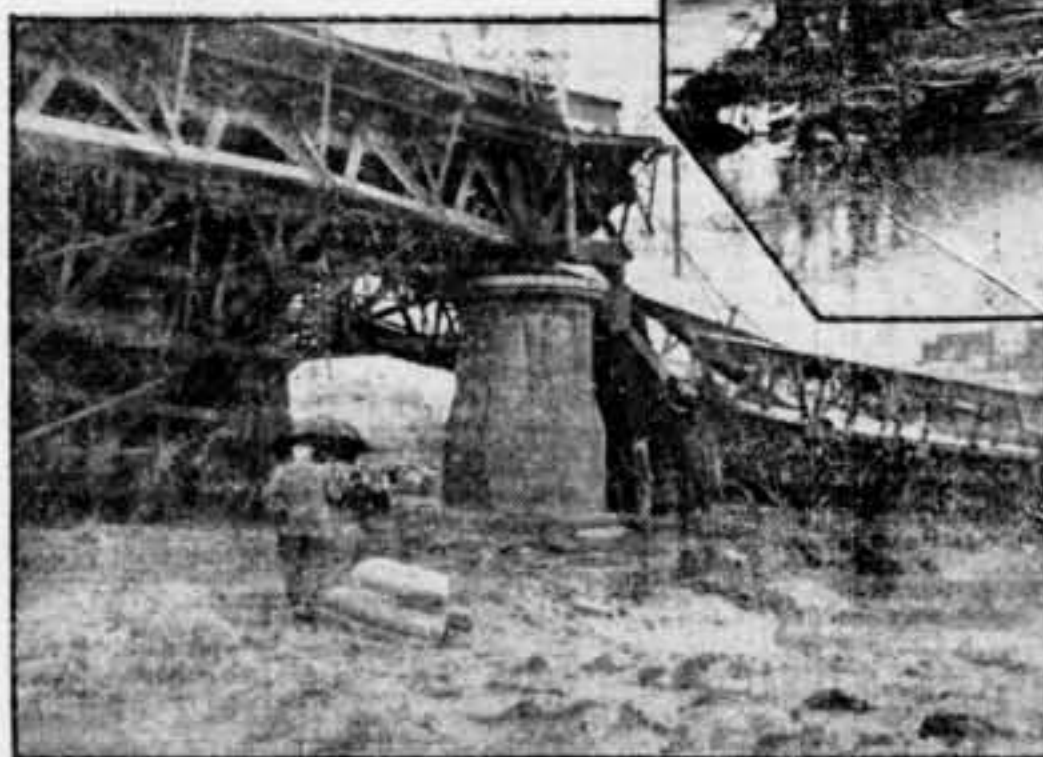
ANY I

Barcelona, dijous, 7 d'octubre del 1937

NUMERO 196

EDITORIAL

Estralls de l'aiguat d'aquests darrers dies

La pluja, que feia tanta dies que els camperols esperaven, ha arribat darrerament en forma esfereidora. Els aiguats han provocat molts danys materials. En el gravat veiem el pont sobre el Besòs que la riuada va trencar.

Mai no fóra tan just com en aquesta ocasió de dir que és hora de treballar intensament. Contra els estralls dels aiguats, activitat intensa.

DESPRES DEL DISCURS DE ROOSEVELT

Als Estats Units circulen rumors sensacionals sobre un probable canvi en la política internacional d'aquest país

El «Premier» Chamberlain pronunciarà un discurs com a resposta al de Roosevelt

CONVOCATORIA DEL CONGRES

Washington, 7. — De bona font, però sense confirmació oficial, s'anuncia que el President Roosevelt convocarà el Congrés per a la primera quinzena del proper mes de novembre, a sessió extraordinària, "per tal de portar a vies d'execució els anuncis fets en el sensacional discurs del President Roosevelt".

Han començat a circular rumors sensacionals sobre propers i profunds canvis en la política internacional dels Estats Units, i hom insisteix a afirmar que és probable que s'arribi a la revisió completa de la política de

neutralitat que practica Nordamèrica. — Cosmos.

SILENCI ABSOLUT

Berlin, 7. — La Premsa alemanya continua el seu silenci absolut davant el discurs pronunciat pel President Roosevelt. Solament l'òrgan oficial "Gazeta General d'Alemanya" es limita a comentar-lo en quatre ratlles que venen a dir que el discurs no ha concretat res i "si de cas, ha contribuït a augmentar encara més l'actual confusió política internacional". — Cosmos.

SENSACIO DE BENESTAR

París, 7. — Hom concedeix gran importància, als cercles polítics, a l'entrevista celebrada ahir a la tarda per Delbos amb l'encarregat d'Afers dels Estats Units, Wilson. Es declara que Delbos va expressar al representant laquní l'excel·lent impressió que el discurs del President americà ha produït lògicament a tots els Estats democràtics, als quals ha produït una evident sensació de benestar, en els

difícils moments que travessa la política internacional. — Cosmos.

ACTE DEL PARTIT CONSERVADOR ANGLÉS

Londres, 7. — De bona font s'anuncia que demà se celebrarà un acte del partit conservador que aprofitarà el president del Consell, Neville Chamberlain, per a pronunciar un impor-

(Segueix a la pàgina 2)

ALS NOSTRES LECTORS

Des del primer dia, CATALUNYA ha fet tot el que calia per a millorar constantment la seva presentació i el seu contingut. Ha tingut per norma superar-se constantment.

Ara, assolit ja un nivell que ens plau, volem procedir a noves reformes. A partir de dilluns vinent, CATALUNYA apareixerà en gran format i tindrà normalment, vuit pàgines.

Chamberlain i Eden parlaran demà en un acte públic

ANALITZARAN EL DISCURS DE ROOSEVELT I TRACTARAN SOBRE LA SITUACIO DE XINA I D'ESPANYA

Londres, 7. — Es confirma que el «Premier» Neville Chamberlain pronunciarà demà divendres un important discurs en un acte públic del partit conservador que tindrà lloc a Scarborough.

S'afegeix que el ministre d'Afers Estrangers, Eden, també pronunciarà un altre discurs en la primera mitja de la setmana entrant.

Sobre l'un i l'altre discurs es diu que analitzaran detingudament el discurs pronunciat pel President Roosevelt en el que fa referència a la cooperació internacional per assegurar el manteniment de la pau.

Chamberlain i Eden tractaran també sobre la situació de la Xina, la d'Espanya i els problemes econòmics internacionals. — Cosmos.

Després del discurs...

(Ve de la primera pàgina)

tant discurs que equivaldrà a una resposta al pronunciament del President dels Estats Units. — Cosmos.

EL CONGRES AMERICA SERA CONVOCAT PER A FINALS DE MIES

Washington, 7. — Segons informes d'última hora, el Congrés americà serà convocat per Roosevelt per a finals del mes actual. — Cosmos.

POLEMiques ENTORN EL DISCURS

Nova York, 7. — La Premsa ha iniciat algunes polemiques al voltant del discurs pronunciat per Roosevelt a Chicago. Alguns periodics l'han acollit amb reserves, tant que si només es tracta del discurs en si, la cosa no revesteix importància, però que en el cas que es tracti de modificar la política de neutralitat dels Estats Units, cal consultar prèviament el país.

D'altres periodics dretistes acusen Roosevelt d'intentar ressuscitar la política de Woodrow Wilson. — Cosmos.

AL JAPÓ ES NEGUEN A COMENTAR EL DISCURS

Tòkió, 7. — El portaveu del ministeri de Negocios Estrangers es ne-

ga a umentar el discurs del President Roosevelt, ni la nota publicada ahir pel Departament d'Estat de Washington, condemnant l'acció del Japó a Xina. Amb tot, l'esmentat portaveu ha exposat la seva creença que la declaració americana "no pasará de l'aspecte pistònic". — Cosmos.

EL DISCURS DE ROOSEVELT ES TRADUIRÀ EN PETS CONCRETES

Washington, 7. — Els periodics d'aquest matí posen de relleu l'enorme importància que comporta el fet que la declaració oficial publicada pel Departament d'Estat, condemnant l'acció del Japó a la Xina i abonant l'actitud adoptada per la Societat de Nacions, hagi vingut a través pasades les vint-i-quatre hores d'haver pronunciat el President Roosevelt el seu comentat discurs. Per això es dedueix que contra la presumpció d'una gran part de la Premsa internacional, el discurs de Roosevelt no quedarà com una senzilla peça oratòria, ans al contrari, es traduirà pròpiament en fets concrets que molt bé podrien englobar una iniciació de col·laboració entre els Estats Units i les grans democràcies europees, enfront dels problemes internacionals més roents. Es pot dir que aquesta pronòstica ha aixecat a tot el país una expectació extraordinària. — Cosmos.

RELACIO CONFIDENCIAL FETA PEL CAP DE LA «GESTAPO»

Seran formades unitats especials de policia destinades a anihilar els alemanys sospitosos en cas de guerra

Praga. — La "Nueve Vorwaerta" publica el text íntegre d'una relació confidencial feta per Himmler, cap de la Gestapo, davant el cap d'oficials de la Reichswehr. L'esmentat cap de la Gestapo va parlar sobretot de la preparació de la policia per al "front interior" en cas de guerra i de la reorganització pròxima dels S. S., els quals efectius ascendeixen a 200.000 homes. Seran formades unitats especials del "Cap de la Mort", destinades a la guerra contra el poble alemany. Himmler va declarar textualment: "Cal que ens adonem clarament que, en cas de guerra, tindrem un important nombre de sospitosos als camps de concentració, dels quals hem d'ocupar-nos seriament si no volem tenir ací un terreny propici per al desenvolupament d'esdeveniments extremadament desagradables". Per a aquest cas, Himmler anuncia la formació d'un exercit especial del "Cap de la Mort", que serà dividit en centúries i proveït de metralladores. Aquests destacaments del "Cap de la Mort" prestaran un servei de quatre anys, i llur tasca, en cas de guerra, serà la de constituir "les centúries de base" de les 20 brigades especials de tot el "Cap de la Mort" dels S. S. Amb 25.000 homes — va dir Himmler — assegurarem la seguretat interior. En una guerra futura, no aolament tindrem el front de l'exercit de terra, el front de la Marina sobre el mar i el front aeri sobre Alemanya, sinó que tindrem també un quart front: l'Alemanya interior.

Himmler — no té la seva base solament a Rússia, sinó en tota els Estats o en tots els pobles hostils al Tercer Reich. En cas de guerra, tindrem a la disposició del front interior 80.000 ó 90.000 agents de policia uniformada. Però, veritablement, la seva intervenció no podria ésser molt eficaç en cas de successos a l'interior del país, sinó fent una crida a les brigades de xoc del "Cap de la Mort", que han de comprendre homes de 25 a 35 anys, ni més vells ni més joves. Les tropes amb les quals haurem de lluitar a l'interior del país estaran compostes per homes joves molt actius i que dispostes de les armes més modernes. No es podria lluitar contra tals adversaris amb vells territorials.

Hi haurà — va dir — destacaments de la "Cap de la Mort" en cada districte d'Alemanya. A aquest respecte s'han de prendre diferents mesures: Primera. — Cap destacament no serà destinat al seu districte d'origen.

Segona. — Cada destacament canviarà de districte al cap de tres setmanes.

Tercera. — Els membres de la "Cap de la Mort" no seran mai empleats isoladament de la Policia dels carrers; ni un home solat que porti la insignia de la "Cap de la Mort" no podrà ésser emprat com a agent de la policia del carrer.

Quarta. — Si es fa una crida a aquestes forces, aquesta crida haurà de tenir sempre resultat.

el deure ineludible de treballar i de sacrificar-nos perquè els nostres germans pupins segueixen lluitant; però el qui treballa també té dret a recuperar les forces que ha perdut treballant. Un home exhaust és un home inútil. J. VERAX

L'EX-MINISTRE PORTELA VISITA EL PRESIDENT

Aquest matí el diputat i ex-ministre Portela Valladares, ha estat a la Residència a saludar el President Companys, abans d'emprendre el viatge de tornada a França.

En sortir de la Residència no ha fet cap manifestació als periodistes.

EL PRESIDENT HA REBUT DIVERSES VISITES

Han visitat el President Companys, l'alcalde de Rubí, el tinent coronel Guarnier i el director de "La Libertad", J. Hermsolilla.

ES MOBILITZAT CIVILMENT EL PERSONAL DE LES SECCIONS DE PALETES I MANOBRES

El "Diari Oficial" publica un Decret pel qual es mobilitza civilment tot el personal de les seccions de Paletes i Manobres; Pedres i Picapedrers; Rajoles, Teulera, Carreterig del Ram de la Construcció; Mines de potassa i altres explotacions mineres no indispensables per a la guerra, en les condicions establertes pel Decret del 23 de setembre d'enguany.

SON DISSOLTS TOTS ELS ORGANISMES COMARCALS DE PROVEIMENTS

El Departament de Provelments ha publicat una Ordre en virtut de la qual i d'acord amb el Decret del 23 de setembre d'enguany, són dissoltes totes les Juntes, Comissions, Delegacions i altres organismes regionals o comarcals de Provelments, amb mira a la constitució de les Juntes Regionals i de les Comarcals del Barcelonès i de la Vall d'Aran, creades pel Decret esmentat.

UNA NOTA DEL DEPARTAMENT DE PROVEIMENTS

En relació amb la nota publicada a "El Diluvió", del dia 6 de l'actual, el Departament de Provelments de la Generalitat de Catalunya fa pública la seva desautorització a l'escript contingut en ella, i adverteix la Premsa en general que no ha de fer-se ressó de cap nota que no vagi degudament avalada pels organismes responsables de l'esmentat Departament. Enseny, ha acordat la separació del funcionari M. Vallespi, per haver-se atribuït funcions impropies del seu càrrec.

Els alemanys i els italians no tindran la desitjada base a l'Artic

Dies enrera donàvem la notícia de la protesta iniciada pel poble finlandès davant l'acord del Govern d'aquell país de concedir una base de pesca a Petsamo, al mar Artic, a Alemanya, que aquesta hauria d'importar a un centre naval d'espionatge d'importància.

El Govern no feu cas omís del que era desig del poble, i avui ens arriba la notícia següent:

Melnski, 7. — El President de la República finlandesa ha fet una proposició a les Cortes del seu país, segons la qual quedarà terminantment prohibit per a tot estranger establir-se a la comuna de Petsamo, per considerar aquest port d'importància especial.

Aquesta proposició és el resultat de la reacció i oposició de la premsa democràtica a la concessió a Alemanya d'una "base de pesca" a l'esmentat port, o sigui una base d'espionatge contra els Soviets i que posaria en perill aquelles mars.

Inauguració del Gran Saló de l'Automòbil

París, 7. — Aquest matí s'han obert les portes del Gran Saló de l'Automòbil, que demà serà inaugurat oficialment pel President de la República, Albert Lebrun. — Cosmos.

UNA DONA ES ATROPELLADA PER UN TREN

Adela Ventura Aigarrà fou atropellada per un tren, que li causà l'amputació traumàtica del peu dret. En greu estat passà a l'hospital.

EL DIRECTOR GENERAL DE SEGURETAT VISITA L'ACADEMIA DE POLICIA

El director general de Seguretat, Morón, ha visitat aquest matí l'Acadèmia de Policia. També a la Diagona ha revisat la brigada de la primera Divisió i el grup 35 de la quarta, totes dues d'Assalt.

Les forces eren comandades per Sánchez Cabezada i anaven proveïdes d'esquadrons de cavalleria i de tanques.

Com es recordarà, aquestes forces són les que intervingueren en la presa de Belchite.

DETENCIO D'UN LLADREGOT

Ha estat detingut i posat a disposició del Jutjat corresponent, Joan Carnedo Mercen, acusat d'ésser un dels autors del robatori al bar "Blarrits", del carrer de Muntaner, el dia primer de setembre propassat.

HA MORT UN HOME PER HAVER MENJAT BOLETS VERINOSOS

Es donà compte al Jutjat de guàrdia de la mort al seu domicili del carrer Escoltes Pies de Sarrà, de Josep Fornavi Garcia, a conseqüència d'una greu intoxicació per haver menjat bolets verinosos.

Igualment intervingué el jutjat en la mort d'un home, que no ha pogut ésser identificat, ocorreguda al carrer de Cirés, per causes que s'ignoren encara.

Els certificats de Treball hauran d'ésser canviats per tot el dia darrer del mes actual

A proposta dels consellers de Treball i Obres Públiques, de Governació i Assistència Social i de Justícia, i d'acord amb el Consell Executiu.

Decreto: Article primer. — El Certificat de Treball creat per Decret del 16 de juny darrer ("Diari Oficial") del 18 del mateix mes i lliurat d'acord amb les Ordres complementàries del 28 de juny ("Diari Oficial" del 3 de juliol) i del 13 de juliol ("Diari Oficial" del dia 14), haurà d'ésser canviat durant el temps comprès entre el dia següent al de la publicació d'aquest Decret i el dia darrer d'octubre proper, pel Certificat que les presents disposicions regulen, del qual ningú no en resta exceptuat.

Art. segon. — En el nou Certificat de Treball constarà el següent: a) El text del model publicat com a anex del Decret del 16 de juny darrer ("Diari Oficial" del dia 18), i les signatures que en el model s'esmenten. b) La fotografia de l'interessat. c) El segell en sec del Departament de Treball.

Art. tercer. — Els Certificats de Treball que hagin estat lliurats anteriorment a la publicació d'aquest Decret i que continguin la fotografia de l'interessat, són exceptuats d'ésser canviats pel nou. Però hauran d'ésser presentats al Departament de Treball per a donar compliment al que expressa l'extrem c) de l'art. segon d'aquest Decret, i en el cas que correspongui, per a practicar el que disposa l'art. cinquè.

Art. quart. — Els exemplars del nou certificat els expedirà únicament el Departament de Treball de la Generalitat, en la forma que preceptuen les Ordres del 28 de juny darrer ("Diari Oficial" del dia 3 de juliol) i del 13 de juliol ("Diari Oficial" del dia 14), amb

l'excepció que a les localitats de fora de Barcelona se sol·licitaran per mitjà del Delegat de Treball respectiu i, on no n'hi hagi, per mitjà de l'Alcalde.

El Certificat de Treball es reintegrarà amb un segell de la Generalitat d'el poseta, que serà abonada per l'interessat, llevat en el cas que es trobi en atur forçós, que se'l considerarà exempt d'aquest reintegrament.

Art. cinquè. — Els Certificats dels treballadors intel·lectuals i manuals, no funcionaris, portarà necessàriament el segell que expressa l'extrem c) de l'article segon del present Decret, el del Sindicat a què pertanyi el treballador i el de l'empresa o casa on treballa.

Art. sisè. — Els funcionaris dels organismes oficials a què es refereix l'article sisè del Decret del 16 de juny darrer ("Diari Oficial" del dia 18) hauran de posseir necessàriament el Carnet d'Identitat, que contindrà el text actual, la fotografia de l'interessat i el segell en sec del Departament de Treball. No estan exceptuats de posseir-lo els funcionaris interins, eventuals o temporers durant el temps de prestació de servei.

Art. setè. — Les persones a què es refereix l'extrem setè de l'Ordre del 28 de juny propassat ("Diari Oficial" del 3 de juliol) hauran d'acudir al Departament de Treball directament o per mitjà del Delegat de Treball o de l'Alcalde de la localitat on resideixin, tal com preceptua l'art. tercer d'aquest Decret, presentant el rebut corrent de la contribució industrial i les tres indispensables fotografies. A aquests ciutadans els serà lliurat el certificat d'acord amb l'article segon d'aquest Decret, i els servirà, junt amb el rebut de la contribució, de certificat de treball i de document d'identitat.

La reunió d'ahir tarda al Price va satisfer justament el públic

Per bé que l'encontre base de la reunió, el matx Arias-Batalino, constituïa una fugissera actuació dels boxadors damunt el ring, dues represes disputades foren prou per afirmar-nos en el criteri que exposarem en aquestes planes, o sia que un combat entre els pugils esmentats pot ésser qualsevol que no es pot pas veure cada dia.

Un cop de cap involuntari, un veritable accident fortuï, experimentat per Arias, impossibilità la prosecució de l'encontre, en trobar-se el matx tan sols en la segona represa. Una cella oberta a Arias el privà de continuar boxant — talment com en el cas del recent matx entre Thil i Apostoli, a Nova-York — i l'àrbitre, després d'haver oït el parer dels metges, decidí a final l'encontre, per impossibilitat física d'Arias, donant com a vencedor a Batalino.

El públic, molt abundant ahir tarda al Price, fent-se càrrec de les circumstancies, aplaudí els pugils ben merecidament.

Com aquest combat, tampoc el que foren Frog i Safont no pogué acabar d'una manera normal. Després de set rounds menats d'una manera excel·lent per ambdós contendents, unes ferides a la cara sofertes per Frog,

l'impossibilitaren de seguir lluitant en igualtat de circumstancies, la qual cosa decidí el seu manager a retirar-lo de la lluita.

Encara que la manera com acabà el matx no era pas prevista, tanmateix el públic tenia la sensació que Safont n'havia d'ésser declarat vencedor. Però, després de la seva suspensió, hi havia qui opinava que la lluita hauria d'haver estat declarada nul·la.

Blanc i Matamoros foren també un bon combat als aficionats. Fou de lamentar una sorollosos incidents provocats per l'apassionament del públic, favorable, des de bon començament, a Blanc. L'encontre, però, tingué acabament normal.

Per puny Albiló baté Gallardo, després d'una lluita molt combativa i animada i els etíonsens aficionats, Lenda II i Vidal, foren matx nul.

En fi, com hem dit ja, una reunió molt animada, la qual deixà al públic força ganes de veure-la repetida, i això, d'una manera especial, l'encontre entre Arias-Batalino, puix que en les dues vegades que s'han trobat damunt del ring del Price, el final del matx no ha pas estat el normal.

Aquest número ha passat per la censura

Generalitat

Els qui voldrien viure com en temps normal

Cada vegada que es reuneix el Consell Executiu, la gent simplista com el conseller de Provelments té sensacionals declaracions sobre la solució dels problemes que dificulten el normal desenvolupament de la ciutat.

Naturalment que nosaltres no estem absolutament d'acord amb l'actuació del conseller de Provelments i que seguim creient que els procediments emprats pels representants de la nostra organització que han passat per aquell Departament donarien millor resultat, però reconeixem que no tenen raó els qui es queixen dels sacrificis que cal fer en aquests moments.

Diem que no tenen raó, perquè donem la casualitat que els qui criden més són els qui no fan cap esforç perquè sigui guanyada ràpidament la guerra.

Cal no oblidar que estem en guerra, i quan esperetgen les armes de combat no hi ha gaire farina a la pastora. Poden estar-se algunes deficiències i alguns abusos dels especuladors, però seria injust que ens féssem la il·lusió de viure folgadament com en temps de pau.

No fuguem a soldadets, sinó que volem una guerra contra els enemics del poble.

Mentre en les nostres mans hi hagi una arma de combat, no aconseguirem de reprendre el ritme normal. La guerra és una anormalitat i, per tant, la vida ciutadana ha d'ésser un reflex d'aquesta. És natural i lògic que si el mar es mou furiosament, brandin les naus. El mar mai no serà un llac, i un poble que ja belliga armes i flamejar banderes, no serà tampoc un poble plaçid i tranquil. En temps de guerra no cerquem idíl·lia, sinó gestes tràgiques i heroiques.

El qui durant la guerra europea que va sotraguejar tots els pobles del món va visitar alguns dels països belligerants, saben molt bé que els ciutadans de la retroguarda havien de fer grans sacrificis per a poder viure. Els ciutadans de París heurien volgut viure tal com vivien nosaltres actualment.

Ara que manquen alguns articles de primera necessitat, és quan molta gent comença d'adonar-se que estem en guerra. Si fos possible donar a aquesta gent tot el que volen, mai no pensarien en els nostres germans que lluiten al front per a barrar el pas a l'exercit mercenari que voldria pendre'ns de les mans la bandera de la Llibertat.

Això no vol dir, naturalment, que no s'hagin de resoldre els problemes que hi ha plantejats a la retroguarda. Si aquesta fallés, la fallida tindria ràpidament repercussió al front.

Els qui som a la retroguarda tenim

CONTESTARA AVUI MUSSOLINI A LA NOTA FRANCO-BRITANICA?

MUSSOLINI DE RETORN

Roma, 7. — Benet Mussolini, anit passada tornà a Roma des de la seva residència de Rocca della Caminata. Hom creu que la resposta d'Itàlia a la nota franco-britànica podrà ésser lliurada avui mateix a l'ambaixador d'Anglaterra, Lord Perth, i a l'encairregat d'Afers de França, M. Blondel.

Als cercles informatius estrangers

de Roma es considera que en el cas que transcorreguessin quaranta-vuit hores des de l'arribada del "Duce" a Itàlia sense que s'hagués contestat la nota franco-britànica, Londres i París efectuarien una nova gestió prop del Govern de Roma per tal de sollicitar la resposta de referència.

— Cosmos.

ESTA MALALT EL "DUCE"?

Roma, 7. — La Premsa internacion-

nal ha publicat notícies segons les quals l'estat de salut de Mussolini no és del tot satisfactori. L'Agència Stefani informa, aquest matí, que el "Duce" ha efectuat el viatge de retorn a Roma, des de Rocca della Caminata, viatjant en automòbil. La sudita agència remarca que una persona delicada de salut no pot efectuar un viatge de cinc hores de durada en aquesta mena de vehicles.

— Cosmos.

NANQUIN, SHANG-HAI I CANTON INTENSAMENT BOMBARDEJATS PER L'AVIACIO NIPONA

ACTIVITAT DE L'AVIACIO JAPONESA

Hong-Kong, 7. — Segons notícies rebudes en aquesta ciutat, l'aviació nipona ha demostrat enorme activitat al sud de la Xina. Durant les últimes vint-i-quatre hores, ha efectuat nombrosos i intensos bombardeigs. Els aparells japonesos atacaren principalment el ferrocarril de Canton a Hankou, el qual aconseguiren tallar en diferents punts. L'aviació xinesa tractà d'oposar-se al bombardeig, i sofri la pèrdua de tres caces. — Cosmos.

UN DUEL SOBRE EL CEL DE NANQUIN

Tòquio, 7. — El Ministeri de la

Guerra comunica que l'aviació japonesa ahir a la tarda va sostenir un combat sobre el cel de Nanquin, durant el qual va abatre alguns caces xinesos que tractaven d'oposar-se al bombardeig que es portà a cap més tard. — Cosmos.

BOMBARDEIG DE XANG-HAI I CANTON

Xang-Hai, 7. — Algunes esquadres d'avions japonesos han bombardejat nombroses ciutats situades entre Xang-Hai i Canton. També han bombardejat la via del ferrocarril, principalment els ponts i estacions. Han produït enormes destruccions i algunes víctimes. — Cosmos.

ARRIBADA D'UN AMBAIXADOR

Hong-Kong, 7. — De pas cap a les Illes Filipines, on es proposa descansar durant algunes setmanes, ha estat a Hong-Kong l'ambaixador d'Anglaterra a Nanquin, Mr. Hugessen, el qual encara es troba convalescent de les greus ferides rebudes en l'atemptat de què fou objecte per part d'un avió japonès. — Cosmos.

LA TORRE DE PISA

— Ja està bé, ja. Però, amb tot, algú n'hauria de parlar amb Mussolini de tot això.

(De «Humorist», de Londres)

Anglaterra considera «imperiosa» necessitat que Itàlia respongui a la nota franco-britànica

ELS ITALIANS ACUMULEN GRAN NOMBRE D'AVIONS A MALLORCA

Londres, 7. — No s'amaga als cercles oficials britànics que Anglaterra considera com a «imperiosa» la necessitat que d'Itàlia respongui ràpidament a la nota franco-britànica, per tal com per trobar-se ja Mussolini a la capital italiana no existeix cap excusa que pugui explicar la dilació a respondre. Als mateixos cercles es declara que a Anglaterra s'esten el malestar davant l'estranya coincidència de la manca de resposta italiana amb les repetides notícies que es reben a Londres anunciant noves trameses de con-

tingents militars italians per a reforçar l'exèrcit de Franco. En el matí d'avui s'han rebut noves notícies sobre aquest particular, afirmant que es italians estan acumulant enorme nombre d'avions a l'illa de Mallorca. Els redactors diplomàtics dels periòdics del matí declaren que en la reunió del Gabinet britànic celebrada en el dia d'ahir, s'estudià la qüestió de la creixent intervenció d'Itàlia a Espanya, i s'inicià l'estudi d'acords importants que seran ultimats en el Consell de ministres que se celebrava el pròxim dimecres. — Cosmos.

Reunió del Comitè d'Enllaç U. G. T. - C. N. T.

València, 7. — Sota la presidència de Frederica Montseny s'ha celebrat reunió ordinària del Comitè Nacional d'Enllaç U. G. T. - C. N. T.

Es donà coneixement d'alguns assumptes plantejats per diversos sindicats i s'aprovà la constitució de diversos comitès d'enllaç en diversos punts.

Per últim, el Comitè ha examinat problemes d'actualitat i ha adoptat criteris sobre aquests, dels quals s'informarà les seccions; entre ells, el de realitzar una intensa campanya de propaganda a la zona lleial per tal d'explicar als treballadors la tasca encomanada als Comitès d'enllaç i les finalitats que es persegueixen. — Febus.

MISERIA, DEPRESSIO I RESIGNACIO CONSTITUEIXEN EL TEMA ESPIRITUAL DE LES POBLACIONS ITALIANES

Un italià que ha passat uns mesos a França i que vol mantenir-se en l'anònim per tal de no donar lloc a represàlies, en tornar al seu país ha publicat a "Giustizia e Libertà" l'article següent:

"En tornar a Verona, el primer que m'han preguntat els meus amics és si eren certes les noves que publicava la Premsa italiana i les versions que circulaven per totes les regions del país, versions que neixien dels capítols feixistes, per a ésser escampades per tot arreu, a propòsit d'una suposada situació de desesper a França. A Itàlia es vol fer creure que els obrers francesos estan en continua rebel·lia, i que el Govern, incapacitat, arrossegua la nació al caos. Està clar que això són "boles" per a perjudicar la reputació de França i ensenyar a exaltar la tasca feixista com a cosa de gran necessitat per al benestar dels obrers.

Quan vaig fer veure als meus amics la falsedat d'aquestes noves i els trucs emprats per Mussolini, em contaren que a primers del passat mes de juliol havia estat col·locada una bomba a la seu del feix, i que els autors de l'atemptat havien tingut en compte que en l'esmentada data es reunien els principals caps de la província. La reunió, improvisadament, fou canviada de data, i la bomba esclatà en un indret desert i ocasionà mol pocs desperfectes. El Govern, per tal de dissimular, digué que havia estat una explosió de gas, però es van fer unes 200 detencions.

En certa hostals dels suburbis, que els feixistes no tenen prou valor per freqüentar després de les deu de la nit, he pogut constatar l'interès immens que el Poble sentia per la guerra espanyola i pels homes que allà

combatien per la llibertat. El crià del cas és que acabo d'arribar de França i el primer que em pregunten els companys és com van els assumptes d'Espanya.

A Verona i a tota la província, la misèria és molt gran. La impossibilitat de pagar el lloguer ha fet que un gran nombre de desnonats, en no trobar allotjament, es vegin obligats a viure a les pedreres i a les coves de l'antiga muralla. Aquests nous troglodites dormen amuntegats entre la més repugnant brutícia i ningú no es preocupa d'ells. En dies assenyalats, acudeixen als convents i a les coves de l'antiga muralla. Aquests nous troglodites dormen amuntegats entre la més repugnant brutícia i ningú no es preocupa d'ells. En dies assenyalats, acudeixen als convents i a les coves de l'antiga muralla. Aquests nous troglodites dormen amuntegats entre la més repugnant brutícia i ningú no es preocupa d'ells. En dies assenyalats, acudeixen als convents i a les coves de l'antiga muralla.

A tot el Vèneto, la situació de la massa obrera és d'allò més precària. A Triene, les fàbriques de teixits treballen a horaris reduïts i amb salaris molt baixos. A Schio, la "Lanera Rossi", que ocupa 6.000 obrers, treballa únicament per a l'Exèrcit i la Marina. El mateix s'esdevé amb la "Lanera Marzotto", que produeix una quantitat reduïda de teixits per al consum normal. Les fundicions i altres indústries de guerra són les úniques que treballen. Les papereres treballen amb plena activitat, però els salaris són molt baixos. Els homes cobren tretze liras al dia i les dones cinc liras.

Misèria, depressió i resignació, constitueixen el tema espiritual d'aquestes poblacions. Quan algú protesta de la misèria a què l'ha portat el feixisme, ho paga amb la presó i amb privacions de tota mena.

Han estat inaugurats a Versalles els monuments a Lafayette i a Pershing

Versalles, 7. — La cerimònia de la inauguració de les estàtues de Lafayette i del general americà Pershing, efectuada en presència dels veterans de l'American Legion, ha revestit els caràcters d'una magna manifestació de l'amistat franco-nord-americana. Per part de França assistiren a l'acte el mariscal Pétain, el ministre de Marina, Campinchi, i d'altres personalitats.

El mariscal Pétain pronuncià un discurs replet un emocionant homenatge

a la intel·ligent i valuosa col·laboració del generalisme americà Pershing durant la Guerra Mundial.

En nom del Govern parlà Campinchi, qui també féu grans elogis de Pershing, establint un paral·lel entre la tasca filo-americana de Lafayette i la tasca francofòbia del general Pershing.

Després fou escoltat el discurs de l'ambaixador americà a París, William Bullitt, transmès per ràdio des dels Estats Units. — Cosmos.

EL MINERAL DE FERRO DE BISCAIA TE MOLTA IMPARTANCIA PER AL REICH

Sota el títol "Una excursió a Iremen, Mineral de Bilbao", l'òrgan nacional-socialista "Angriff", diu:

"Un núvol de pols vermella passa amb alguns minuts d'interval per damunt dels mols, cada vegada que la grua s'alceca amb el seu botí agafat dins del vaixell. La grua, després, descarrega el mineral damunt d'una embarcació més petita que transporta la càrrega fins als aïlls propis. Fa un temps, ningú no hauria prestat atenció a una descarrega tan insignificant d'una riquesa tal, però avui, quan el darrer obrer del port sap fins a quin punt necessites depenem del mineral, val la pena de deturar-s'hi un moment. Hom pensa en tota mena de

coses: primer, que es tractava pels diaris francesos i anglesos únicament d'enganyar l'opinió pública d'Alemanya quan escrivien després de la caiguda de Bilbao que el general Franco havia donat a Anglaterra totes les seguretats en relació al mineral de Bilbao. En segon lloc, una política honesta porta els seus fruits sota la forma d'un intercanvi comercial que ens aporta productes dels quals realment tenim necessitat."

Com es pot veure, aquest diari inspirat pel doctor Goebbels, no dissimula pas els interessos comercials que defensa a Espanya el "nazisme", i, especialment, el paper que hi ha jugat el ferro de Biscaia.

Les últimes resolucions de la S. de N.

València, 7. — Alvarez del Vayo, parlant amb els periodistes, ha manifestat, referint-se a les últimes resolucions de la Societat de Nacions, el següent:

—Malgrat el resultat de la votació, segueixo sostenint la validesa política de l'acord de la Comissió Eixona. És absurd que el vot d'un raval italià com Albània hagués invalidat el de 36 països. Per això he volgut jo mantenir la validesa políti-

ca de l'acord de les grans democràcies, puix que la validesa moral està per sobre de tot. — Febus.

Lleves de marina del 1930, 1931, 1932 i 1933 cridades a files

València, 7. — Per la delegació marítima de València han estat cridades a files els inscrits de les lleves de Marina de 1930, 1931, 1932 i 1933. — Febus.

El ministre d'Afers Estrangers de Finlàndia a Berlín

Berlín, 7. — De l'Agència D. N. B.: El ministre d'Afers Estrangers de Finlàndia arribarà a Berlín, en visita oficial, el dia 22 de l'actual, i romanirà alguns dies a la capital del Reich durant els quals celebrará algunes conferències amb el ministre alemany de Relacions Exteriors, baró Von Neurath. — Cosmos.

Explosió d'un polvori a Tòquio

Tòquio, 7. — A les cinc d'aquest matí s'ha produït una formidable explosió als laboratoris de química d'un polvori proper a Tòquio. L'explosió provocà un incendi, que destruï, en cooperació amb aquella, diversos pavellons de fàbrica i produí enormes danys materials. Per veritable miracle no s'han de lamentar víctimes. — Cosmos.

El 19 de juliol és més que una data històrica: és la fita de terme d'una civilització negativa i el començ esplendorós i invencible dels nous drets del poble treballador

LA PREMSA DEL MATI

"La Vanguardia" diu, referint-se al discurs del President Roosevelt:

"Otra cosa es la que echamos de menos en el discurso del gran Presidente norteamericano. Debía haber dicho que de la horrible confusión adonde nos ha precipitado el autoritarismo militarista, son también responsables, en parte considerable, los Gobiernos democráticos que han contemporizado, por miedo a la guerra, con aquellos que han hecho de la política internacional un gigantesco chantaje. Si las naciones fuertes, entre ellas la patria del Presidente Roosevelt, no emplean su autoridad basada principalmente en su poder, deteniendo el desenfreno que tantos crímenes lleva cometidos y con tantos peligros amenazados, nada impedirá que el débil sea inmolado por el gansterismo internacional, que se ha hecho dueño de la situación. Las grandes potencias democráticas podían haber detenido, sin riesgo alguno, cuando empezaron a demandarse, a los dictadores fascistas. Tendrán que hacerlo más o menos tarde, con mayor sacrificio y resultado más dudoso. Y el mundo habrá vivido unos años de angustia, de vergüenza y de horror que podían ser evitados."

Exacte. La política de contemporització de les grans democràcies mundials ens ha portat a la situació angustiosa que estem vivint. Altra hauria estat la conducta d'Itàlia i Alemanya si de veïl antuvi l'èix Londres-París els hagués parat els peus. Nosaltres ho hem fet i ho estem fent a mesura de les nostres forces. Però no defallim; encara que tard, els pobles dignes d'Europa sabran escodrinar com cal les ambicions imperialistes del feixisme internacional.

"Solidaridad Obrera", en el seu editorial d'avui, afirma que el triomf de la guerra serà el triomf de les masses populars.

"Para lograrlo no bastan ciertamente las frases ni las buenas intenciones. Hay que organizar con el máximo grado de eficiencia nuestro Ejército; hay que perfeccionar las industrias de guerra, intensificando el trabajo en ellas, como en todas las demás industrias que de algún modo tienen que ver con la guerra — que son la gran mayoría —; hay que imponer un orden igualitario en cuanto a los aportes mínimos que cada cual debe entregar para la guerra, en cualquier forma que sea, considerando un crimen capital todo lo que signifique sabotaje al esfuerzo de todos, así como el de la especialización, la provocación, sin hablar del espionaje y de otros delitos que no tienen atenuante ni pueden merecer benevolencia. Aerea de todo esto estamos de acuerdo, en líneas generales, con camaradas de otros sectores, de quienes nos separan, por otra parte, importantes divergencias ideológicas y tácticas. Y es de desear que ese acuerdo se manifieste en la aplicación de medidas concretas que demuestren la voluntad firme y decidida de ganar la guerra y de ganarla, no para tal o cual sector o partido, sino para todo el pueblo antifascista."

I aquesta ha estat sempre la posició noble de la C. N. T. davant l'emozionant problema de la unitat antifeixista i de la guerra. Tant de bo la resta dels sectors antifeixistes haguessin pensat i procedit de la mateixa manera; a hores d'ara no ens hauríem de doldre sovint de determinades coses desagradables. Valgui, doncs, la nostra claredat.

Rovira i Virgili, a "La Humanitat" s'expressa així en considerar la resposta que Itàlia donarà a la nota franco-anglesa:

"Coincidència significativa: el mateix dia que a Ginebra es procedia a votar la resolució sobre Espanya, era presentada a Roma la nota conjunta franco-anglesa sobre la qüestió dels anomenats voluntaris. El cop albanoportuguès de Ginebra, no pot destorbar, doncs, el desdobellament de l'acció de París i Londres, com tampoc no l'ha poguda destorbar la crisi financera de França, que en gran part és obra del feixisme internacional.

Segons les indicacions de la Premsa estrangera, la forma de la nota ha estat endolida, però el fons és el mateix que ja havia estat decidit. En essència, les dues grans potències occidentals proposen una discussió tripartita per arribar a un ràpid acord en la qüestió dels voluntaris, i remarquen que, si no s'arriba a aquest acord, els seria molt difícil el manteniment de la política de no intervenció.

Que respondrà Itàlia? Les impressions no són gaire optimistes. No es considera probable una negativa rotunda. Però es tem una resposta evasiva, dilatòria.

Tampoc tenim les nostres reserves quant a la resposta italiana. Sobretot després del que ha succeït amb els acords de Nyon. Cal esperar, però, que les exigències del feixisme determinin posicions energiques i definitives de França i Anglaterra. Que possiblement hi siguin aviat.

"Treball" confia que les organitzacions obreres i antifeixistes obran dur

a bon terme la realització veritat de la unitat antifeixista.

"Avui ja no es pot parlar de la unitat amb generalitzacions, com si diguéssim teòricament, sinó amb vista a les immediates concrecions pràctiques. Els exemples que tenim davant els ulls d'indrets on aquestes concrecions ja són una realitat, ens demostren que la unitat és la causa de tot el poble antifeixista, i que aquest poble no vol teoritzar, sinó construir; no vol parlar, sinó actuar; no vol discutir coses sobre les quals ja estem d'acord, sinó que l'acord es realitzi. En aquestes condicions, doncs, que ningú

no ho dubti: desenganyar les masses treballadores, posar dificultats a llur marxa vers la unitat, retardar com sigui l'assoliment de llurs afanyos, és una actitud perillosa, car podria tenir repercussions que serien certament favorables a la causa de la guerra i de la revolució popular. Per això estem convençuts que no se seguirà aquesta tàctica per ningú."

Be: perfectament d'acord. Però procurant sempre que les paraules dites o escrites s'ajustin a la veritat. Altrement, no ens entendriem mai, per més que diguéssim.

MODISMES SOCIAL-DIALECTICS

LA CONSIGNA

Quan arribà el 19 de juliol, com en tot treball de calra revolucionari, es produí en tota una sèrie d'apetits desparellats, malans en moltes ocasions.

Necessitats de creixement; adhuc d'infecció.

Organitzacions que feien sota la indiferència del Poble per llur força d'inèrcia es feren ampulloses.

Aquella dies 16, 17, 18 i 19 rostrats, fins al 22! Qui no els recorda?

Començarem a dir, però... l'home no viu d'abstraccions, des del precís moment que l'instint sociable el crida vers l'infinit amb els éssers de la pròpia escala, i en tal ordre de realitzacions, quan els cadenciments ho exigeixen, però la societat de les pròpies conveniències i, en certs moments, — per ella — la sagrada defensa dels ideals que el mantenen espiritualment amb la consegüent manca de discerniment propi, fins a l'extrem de tornar-se ingenu i després donant a mans plenes co que no li pertany, o sia — per dir-ho clar — les possibilitats constructives dels ideals que representen.

Fenomen no gaire enlluernador per cert, dialècticament parlant, però si suficientment comprovat per a ésser sistematitzat, serià i adhuc extreure'n totes les ensenyances que calguin.

I heus ací que quan es produïx el cas fixat — o la seva semblança — els homes i organitzacions que restaven a segona línia, més segurs d'ella mateixa i amb la manca de responsabilitat que els dona llur inhibició dels llocs capdavaners, orgueixen quelcom que podrien anomenar plantejament de l'antinomia.

Tan mateix, seguidament, dona lloc a la crítica menyspreable i dura, i amb ella l'estel de provocacions i resistència passiva a les orientacions que emanen dels organismes i homes que amb tota honradesa i claredat tenceren la reacció armada.

Aquest moment de bifurcació és característic a tots els atrecciments que contra l'opressió iniciaren els esclaus del Món modern.

I té facetes i matisos diferents, ultra etapes regressives molt accentuades.

Aquest voraginós i precís moment en què lluitan despiadadament idees, programes, teories, assaigs i determinismes, té una manifestació o modisme dialèctic: la consigna.

La consigna pren forma sentència i diu:

"Cal que feu això". "Amb la unitat vencerem". "Ordre, és el mot". I ara com a manaments religiosos:

"Les dues condicions per a la Victòria". "Les set premisses fonamentals en temps de guerra".

Podríem continuar i fem punt.

Això quant a teoria pura. La pràctica, de regades és una altra. Quelcom significatiu que ens demostra que els "fabricants" de consignes no són en cap moment originals, ans al contrari, la consigna més antai sembla producte de laboratori i, com a tal, primer és participada, després mesclada, i més tard oculta, co que vol dir que els fabricants disposen d'ingredients adequats i al mateix temps de "elèctrics, alambins i d'altres utilitats propis del cas."

I ara en termes més clars: A més, les consignes són producte de les opinions d'altres sectors.

Els fets ens demostren que els dits "fabricants" són posseïdors d'"animes captadores i a més saben provocar (possibilitat?) estats d'opressió que són la "primera matèria" o base indispensable per a l'elaboració de tot producte.

Sistema molt "científic", ben estudiat i realitzat — no cal negar-ho — però que té els seus inconvenients anomenats així: confusió geogràfica, política i econòmica, clima, algues, marcat propi, anie-

riors realitzacions i visió superada socialment parlant.

Hi ha més, encara; la consigna pateix de vicis d'origen inharents a tot modisme dialèctic, com per exemple: els moments en què ha estat llançada la seva efectivitat pràctica i el desconecement del nivell intel·lectual dels que han d'assimilar-la.

I no parlem d'una condició prèvia, l'honradesa dels "obres especialitzats" que tenen com a funció llur difusió.

I és un deure fer constar ací la superació que té el nostre poble col·lectiu mitjà-religiós.

Ni tampoc volem retreure la "nostre sapientia" (?) si parlem de l'antinomia pràctica que aquesta no és realitzada totalment mentre i tant i aquí la tercera part, a sia la sisena.

Es un deure la consigna?

Ens sembla que no, pel que aquesta pupu pugui d'assimilable a la seva composició, però d'acò a la pràctica sistemàtica de consignes amb què som obsequats un dia i un altre dia, hi ha ja distància que va de la plaga a la simple i inocentosa intoxicació produïda per una llengua menuda de rancaments (omementats).

CAMINALLUM

JOC DE MIRALLS

No pretem desmerèixer la bona fe de ningú. Indistintament tots els qui combaten en benefici de la causa de l'antifeixisme han de gaudir de les nostres simpaties. Al revés del que ocorria en la vida normal, avui no existeixen els subjectes prescindibles; tots som necessaris i obligats a contribuir en l'obra de destrucció de la malera llibertària.

Podíem perdre o guanyar el temps practicant el maliciós esport de l'entrebancament quan una força superior i reaccionària no planava com una amenaça efectiva per damunt de les nostres tranquil·les llars. El perill no era imminent i les juguesques entrellin i feien passar el temps arosant-se, entre satisfaccions i petites malaurances. Però ara, companys!

Ens hem passat un mes darrera l'altre intentant l'apropament dels diversos sectors de la part d'ací que intervenen en la contesa, i el resultat no ha estat pas del tot fàcil. Les diferències d'antany, rebotades, la febre del proselitisme i la set de dominació política, han impedit de retrobar-nos fent que les coses continuïn en el pla dels bons desigs i no en el de les pateses efectivitats.

Com s'ha fet observar oportunament, el correcte unionisme ha presiat d'una dissort, d'un desastre per a manifestar-se en els meda antifeixistes amb la força que la gravetat del moment requereix. Ha estat un impuls, un raig de llum encès per la temença; ha estat una ferida oberta per la impressió fugissera d'un malson que s'estavella — sembla — quan s'observi que, malgrat les desventures d'anyades, el perill no truca pas a les portes de casa. Després...

Banderes, cornetes, corretjam i colorades a discreció. Discursos, pancartes i musicades engrescadores. Escenificació, cridoria, sermó que el Món s'ajup i s'humilia al nostre pas. El fum de la glòria, la floció dels miralls.

Després de tant remenar les terboles aigües de les passions, pla podrien els partits i les sindicats donar per acabat el període que en podríem dir de tempteig i passar, amb impediments i deficiències, al terreny de la seriositat. Quan s'han apurat tots els recursos de captació i propaganda, i quan s'ha esgarapat del veí tot l'esgarrapable, és inútil intentar de continuar un

joc que per a nosaltres ha d'esdevenir tan inútil com beneficiós; per a l'enemic comp, que necessita de cert, les nostres discòrdies per ajudar a procurar-se una victòria que també nosaltres cobegem.

Negui i llàstima inspiren aquells Comitès de seta que miren arran de terra perquè la claror de la veritat els enlluerna. La mesquinesa de llurs propòsits s'evidencia fins l'exceés quan, encara avui, la cacera de partidistes orbes, mal-preparats i militants conscients de l'anti-idealisme els encega i els fa oblidar la magnitud de la tragèdia espanyola que no trobarà un gai final si el bon sentit no ens guia a tots plegats.

Res no costa aclarir els ulls i somnar fruites de... cinc milions d'adherents; res no costa d'ofendre l'alt indispensable quan la inconsciència mena les nostres intencions. Ni embragar-se amb l'ale de les aixordadores boques, ni de bencar-se el nas dintre la cambra dels miralls.

Costa — es veu — retrobar el seny que l'ambient fa perdre. I el viarany que conduïa a la mesura, a la ponderació.

¿No diu res Astòries, no angustia el que s'ha perdut? ¿Ni l'entusiasme de la joventut que a l'aragó cerca victòries? ¿Ni la ferma i exemplar resistència de Madrid? ¿Ni el sacrifici de la nostra infància i de la població civil?

Ens fan mal les diferències portades fins a l'última conseqüència, les folles controvèrsies que partixen pel mig els organismes afins que gaudeixen d'un crèdit popular. I voldríem que acabessin, que tots els sectors es reunissin i possessin, cada un d'ells, el que poguessin de bona voluntat per a elaborar un programa comú que, ensems que satisfés la diversitat de seguidors, servís també de base per a obtenir l'èxit militar i definitiu que el nostre poble reclama.

JOAN DEL PI

S. I. A. està amb tots els qui sofreixen; amb totes les víctimes del feixisme, sense mirar quines idees tenen ni a quin país pertanyen, així com el sol escampa la calor de la seva justícia damunt els caps de tots els homes i sobre el ventre fecund de la terra.

RECEPTOR

LA GRAN MISERIA DE VERONA

Extractem d'un article del periòdic "Giustizia e Libertà":

"En certes cases de menjars dels suburbis, on els feixistes no tenen poca ocasió per a reconquerir la cènica de les deu de la nit, vaig poder constatar l'ínfima imensa que el Poble sentia per la guerra espanyola i per homes que allí continuaven per la llibertat.

El curiós del cas és que acabo d'arribar de França i el primer que em preguntien els companys es com van els aïers d'Espanya.

A Verona i a tota la província, la misèria és molt gran.

En la impossibilitat de pagar el lloguer, ha fet que un gran nombre de desnonats, no trobant allotjament, es vegin obligats a viure a les pedreres i a les coves de l'antiga murada. Aquests nous tragònies o "cavernícoles" dormen amuntgats entre la més repugnant brutícia, i ningú no s'ocupa d'ells. En dies assenyalsats acudeixen als convents, on els donen mig pa de caritat. Si algú es preocupa d'aquest reduït humà, és la policia, per a ficar-los a la presó a la més petita ocasió, i els escorros de la lleua, per a imposar-los el servei militar com a soldats voluntaris, i trametre'ls a Franco o, si cal, a la Xina.

A tot el Vèneto, la situació de la massa obrera és d'alto més precària. A Thiene, les fàbriques de teixits han reduït l'horari de treball, i els treballadors cobren jornals molt baixos. A Schio, la "Lanera Rossi", que ocupa 6.000 obrers, treballa solament per a l'Exèrcit i la Marina. També passa igual amb la "Lanera Marzotto", que ara produïx una reduïda quantitat de roba per al consum normal. Les foneries i altres indústries són les úniques que treballen, perquè fan material de guerra. Les papereres estan en plena activitat, però els jornals són baixíssims: els homes cobren 13 lres diàries, i les dones, 5 lres. Misèria, depressió i resignació, constitueixen el clima espiritual d'aquests llocs. Quan algú protesta de la misèria a què els ha conduït el règim, ho paga amb presó i amb privacions de tota mena."

Disconformitat, misèria, despotis-

me. No es pot observar altra característica en el Poble Italià, sotmès a la grapa bestial de la dictadura mussoliniana.

No és definitiu, però, el regnat de l'escelvatge a la pàtria de Garibaldi. La dignitat italiana rebull i conspira a l'empor de les ombres protectoras, i no seria oportú estranyar-se que algú dia aquell Poble oprimit i mort de gana recordés les gestes revolucionàries que l'han embolit en el transcurs de la seva història.

D'enemics, els espanyols, bé n'hi tenim a Itàlia. Però d'amics, encara ens n'hi queden.

UNA ALTRA "ITALIANADA"

Comuniquen de Torí que totes les indústries de la metallúrgia s'han convertit, per ordre del feix, en indústries de guerra.

El Govern té intervingudes totes les grans indústries pesades i la fabricació d'automòbils.

També se sap que les fàbriques de teixits de Llana han rebut l'ordre de fabricar un tipus de tela per a uniforme militar, destinat a Hongria.

Una altra prova de la preparació bèl·lica italiana en consorci amb altres nacions feixistes o llibefixistes.

La consigna cabdal del feixisme internacional és: preparar la guerra per a consumir l'intent de lluitar el Món a mans d'una absurda trilogia:

Els intel·lectuals Cubans al Casal de la Cultura

El pròxim dia 10, amb motiu del LXIX. aniversari del «Criso de Yara», tindrà lloc al Casal de la Cultura, organitzat pel Grup Cuba Julio A. Mella, un acte artístic-literari, en el qual prendran part els intel·lectuals cubans. Juan Marinello, president de la Delegació Latino-Americana en el Congrés Internacional d'Intel·lectuals i Leonardo Fernández Sánchez, membre del Comitè Organitzador i líder del moviment progressista de Cuba.

La part artística anirà a càrrec del pianista Leopold Cardona i del capdosa Manolo Gómez, qui recitarà poesies del poeta cubà Nicasio Céspedes. Presidirà l'acte el comitè de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, Jaume Miravetles.

Mussolini-Hitler-Mikado. Com si diguéssim, a la "família" catòlico-internacionalista, presidida pel Déu més famós que ha conegut la terra: Mari.

Sorcosament, el proletariat internacional s'espavila. I no creiem que el paper de víctima el consideri gens convenient. Per que toca a nosaltres, la cosa ja la tenim engorgada, i els miresables dominadors dels dos països més entonats han sentit en la carn pròpia les "carícies" que produïxen les armes defensores de la dignitat del sol Ibèric.

DIU LA "GAZZETTA DEL POPOLO":

"El dia 27 de setembre descarregà a Nàpols, un vaixell dels roigs espanyols, el "Cabo Castalls", de 4.500 tones, que havia sortit del port rus de Bacal (Mar Negra) amb un carregament de 3.000 tones de cereals, cap a València. El vaixell atracà al moll Calata, on ha descarregat els cereals."

La Badregada està d'enhorabona. La moral feixista situa els "lors de l'el" acreditats de "cavalliers d'indústria" en el mateix pla que la ciutadania escropolosa: Itàlia — novell empori de la pirateria — sostreu a la sobrania espanyola aquell aliment que fan precís els estómacs en èpoques penoses. Per benllos, l'Itàlia provocador ens ha tret el pa de la boca. Ja veurem si d'ací a uns quants anys queden dents a la boca de l'Itàlia.

PLUJA DE DICTADORS

Segons el "News Chronicle", dos dictadors han parlat una de les últimes nits. Ha dit Mussolini "La nostra campanya va directament contra el bolxevisme. Demà Europa serà feixista perquè és la lògica del moment". Hitler: "Germània és el poder militar més gran del Món. El nacional-socialisme ha assegurat a Alemanya els drets que per la força va obtenir."

Cada país feixista és el més fort. La teoria és excel·lent perquè acabin, entre ells a garrotades, per bé que judicem més necessari que les garrotades les distribucions, i de valent, els Pobles, per a acabar definitivament amb la vergonya dels grans estats que posen en situació inferior la raça humana.

De Valera i la moderna Catalunya

Els nostres catalanistes s'han enfadat amb el President de la República irlandesa. Es veu que l'excampió de les llibertats d'aquell poble encara gaudia, al nostre país, d'una ferma simpatia. Així sembla demostrar-ho el plany aixecat des de la premsa vernacle amb motiu de la reticència de Valera a acceptar la medalla de la Societat de Nacions posseïda a Ginebra.

Tot hom és lliure, naturalment, d'enfocar les seves inclinacions cap on més li convingui. Si el nacionalisme casolà creia mantenir una certa afinitat espiritual amb els patriotes irlandesos, s'haurà ben convençut que ni per raons de clima, de temperament, ni de llengua, no poden els homes del nord establir amb nosaltres, o nosaltres amb ells, un tracte més i menys una identitat absoluta.

Els pobles, al nostre entendre, han de relacionar-se tan estretament com es pugui, sense decaure, però, en defecte de puerilitat. És molt fàcil de posar la nota lírica i d'exaltar uns sentiments la virtut dels quals no excedeix, sovint, els límits de la retòrica.

Poetse catalanistes i sinuífins coincidirien alguna vegada a la Plaça de Sant Pere, de Roma. Potser el Vaticà ha servit d'enllaç espiritual alguna vegada entre els nacionalistes d'aquesta contrada i els il·lencs veïns de la rossa Albània. Però això s'acauria en aquells anys que la clerecia monopolitzava les coses de Catalunya i no pas en dies propers als nostres, tan girats a l'esquerra, malgrat l'inecans que s'ha intentat cremar en laor de Jordí, el santificat. Si l'eficàcia bíblica del temps fos, per a algú servible, aquest algú s'hauria estalviat el treball de pensar endebades i d'haver de lluitar a De Valera una lletra de recominació, que un gest de displicència tiraria al coze sense cap més mirament.

Per damunt de tot, l'irlandèsista militant és tradicionalista i catòlic furios; és de la casta dels retardataris entossudits. I cerquen — perquè les estimen — les col·laboracions reaccionàries perquè tal és el seu sentir. Recordem 1918; el redemptorisme irlandès de braç del kaiser. Vint-i-un anys després, la història es repeteix a Ginebra. De Valera no desdenya Hitler, ni els amics de Hitler.

No dolgui als catalanistes il·lusionats la pèrdua d'una amistat... que no existia. Al capdavant, hauran après el que per se ja se sabia: que catolicisme és amics de llibertat.

DIU EL CAP DEL GOVERN:

«La guerra s'acabaria en dos o tres mesos si s'obligués Alemanya i Itàlia a retirar llurs forces d'Espanya. Però, si prossegueixen assistint Franco, el conflicte adquirirà terribles proporcions cap allà a l'estiu.»

València, 7. — El President del Consell, doctor Negrin, ha concedit una entrevista a un corresponsal estranger. Requirint per aquest periodista perquè expressés la seva opinió sobre el discurs del President Roosevelt, el cap del Govern espanyol ha dit:

— Les paraules de l'il·lustre President dels Estats Units, les subscric integralment. Venen a reforçar el moviment moral que s'està produint al Món contra els procediments de violència i deslleialtat internacional dels països totalitaris.

Creo que les dites paraules contribuiran a assestir l'atmosfera esperansa i amenaçadora que encloen les activitats dels pobles pacífics i es lluitadors que no hagin renegat abans, quan podien influir en les deliberacions de Ginebra respecte a Espanya.

El periodista preguntà després sobre la situació i esdevenidor de la lluita espanyola. I el doctor Negrin ha respost:

— Jo crec que encara es temps per a evitar les conseqüències immediates de la guerra espanyola, que no poden ésser altres que la conflagració mundial. Per a obtenir tal resultat, urgeix modificar l'actual política de condonació amb els països agressors. La guerra acabaria abans de la primavera si s'obligués Alemanya i Itàlia a prescindir de llurs ambicions expansionistes i a retirar llurs forces d'Espanya.

Si prossegueixen assistint Franco, no serà possible evitar que el conflicte s'estengui i assolirà terribles proporcions cap allà a l'estiu. Per la nostra banda, ens preparam per a una guerra llarga. Formar un exercit no és cosa fàcil. En la guerra del 1914, Nord-Amèrica hagué d'improvisar un exercit a to amb el que havia d'acabar-se, i necessità bastant de temps, a desgrat de les magnífiques possibilitats tècniques de que disposava la gran nació. A Anglaterra li esdevingué el mateix.

Nosaltres, àdhuc amb la nostra sobria i les dificultats d'haver d'organitzar la nostra defensa amb l'enemic a casa, hem assolit resultats que ens autoritzen a enorgullir-nos. Encara ens

manca molt, però, tal com ja he dit abans, ens preparam tècnicament per a una guerra molt llarga.

El crebant d'Espanya, obligada a tanta sacrificis, és quantitat; però no té insignificant comparat amb el que sofrirà el Món en estendre's el conflicte.

El corresponsal ha preguntat aleshores al cap del Govern espanyol com es desenvoluparien els esdeveniments, en el cas que es veegin obligades Alemanya i Itàlia a retirar llur protecció a Franco.

— En aquest cas — ha respost Joan Negrin — la guerra s'acabaria en dos o tres mesos. Pràcticament, no seria una guerra, sinó una acció de policia. Cal considerar que les guerres no es guanyen solament per triomfs militars; si així fos, al començament l'hauria guanyada Franco, que ens portava l'avantatge de disposar d'un exercit, quan nosaltres l'havíem de crear; de la mateixa manera l'hauria guanyada Alemanya, la qual, militarment, tingué en la guerra mundial èxits indiscutibles; però existí un altre factor: la fe en el triomf.

Els facciosos espanyols manquen d'aquesta fe profunda. Solament confien que Alemanya i Itàlia els guanyin la guerra. Cal tenir en compte que aquests països agressors han muntat als rebels l'organització ofensiva i defensiva de que poden disposar eficaçment. Tenen cosos d'exercit italià amb els seus generals i fins amb els seus comandants polítics. Tenen tècnics alemanys per a totes les armes. Els aeròdroms funcionen gairebé en la seva totalitat amb personal i material alemanys i italians. També posem forces colonials i mores que, segons el Tractat d'Algèria, no poden ésser considerats espanyols. En el mateix moment de retirar-se tot aquest aparell bèl·lic estranger, la moral dels facciosos cauria verticement i per a les forces de la República seria cosa fàcil alliberar les ciutats i els camps que estan sota el jou feixista. No s'oblidi que els espanyols del camp rebel senten l'indignació vergonyosa d'una colonització. El veritable poble espanyol

ansia l'oportunitat de deslluir-se d'aquest malson.

Per últim interessa el periodista com s'organitzaria Espanya després de la victòria de la República. I el President del Consell diu:

— Com Espanya vulgui. La meua opinió personal és que Espanya seguirà essent una democràcia simplement perquè el triomf es deurà a la concurrència democràtica de totes les forces polítiques del país. Cap partit no podrà alçar-se amb la victòria. Potser el poder del Govern adquirirà un caràcter executiu més marcat. Potser ens atansem a la concepció nord-americana de la democràcia. Això dependria del que Espanya volgués. L'indubtable és que cap fracció no podria escanyar la voluntat de les altres. Tenim massa experiència perquè no sentim desganar per les dictadures.

Es probable també que en acabar la guerra es vegi la necessitat d'una reforma constitucional que la pròpia Constitució preveu a les finalitats de fer més eficaç l'autoritat del Govern. En aquest cas seria la democràcia la que determinaria les rectificacions a que hi hagués lloc. Justament jo baso la meua opinió en l'ocorregut a les Corts durant les recents sessions. Potser no s'hagi comentat degudament aquesta comprovació de l'esperit democràtic del país. El Govern s'havia atribuït en hipòtesis durant quatre mesos la confiança del Parlament. Els apressaments de la guerra li impediren d'acudir a retre comptes de la seva gestió.

— Que més es pot demanar d'unes Corts no estaven representades les forces polítiques del país, àdhuc les dretes, que l'elevada comprensió de que les organitzacions en aprovar la gestió del Govern i àdhuc atorgar-li els poders necessaris perquè seguís desenvolupant la seva política de guerra? Les Corts pogueren, i no ho feren, reclamar un balanç en el qual havia hagut

infortunis militars, però comprendguen que aquesta no eren atribuïbles al Govern, sinó a la manca de mitjans. Renovaren per aclamació la seva confiança i en obrar així demostraren la maduresa i la sensibilitat de la democràcia republicana. — Febus.

NOTA INTERNACIONAL RES DE NOU A LONDRES

A la "City" hom ha acollit amb riu satisfacció el discurs del President Roosevelt. Se'l considera una de les més notables aportacions dels pobles democràtics a l'obra de la pau. Tant és així, que hom anuncia per a dins d'uns dies un discurs del "Premier" Chamberlain com a resposta de gratitud i reconeixement a les paraules de Roosevelt.

Mentrestant, Eden, amb l'ajut dels pertes de la Mediterrània occidental, ha estudiat la situació que es crea en cas d'una negociació de part d'Itàlia a la nota franco anglesa. Segons rumors, Mussolini no accepta les condicions suggerides per França i Anglaterra en el problema de la guerra espanyola, car abans voldria discutir els punts neuràlgics de la situació europea. Es a dir, per el mateix joc que hom li ha permès amb els acords navals de Nyon.

També França, amb la seva característica mobilitat diplomàtica, sembla que trametrà el seu ministre d'Affers Estrangers, Delbos, perquè canviï impressions amb Chamberlain respecte a la posició que pugui adoptar Itàlia. Així, doncs, el paral·lelisme d'actuació entre el Quai d'Orsay i el Foreign Office cada dia s'edevé més simultani, més compacte, més que vol dir que l'eu Paris-Londras segueix el procés d'ajornament indispensable durant possibles esdeveniments de ferot a Europa.

Dintre quinze dies segurament tindrà lloc a Londres la reunió de la Conferència del Pacífic, en la qual el Comitè Consultiu dels 33 que atén la demanda s'ineca contra la invasió nipona rebra instruccions precises de les seves Polèmiques interessades en els problemes orientals. De manera, doncs, que el termini assignat per a la discussió dels assumptes del Pacífic resta subjecte a allò altre que hom pugui determinar en relació a la guerra que Alemanya i Itàlia fan a Espanya.

Londres, centre sensible dels greus afers internacionals, està a l'aguait i, espera la millor oportunitat per a obrar, o si més no, per a dir-hi la seta. Que fa és quelcom.

Militants del P.O.U.M. en llibertat

València, 7. — Pel jutjat número 2 del Tribunal Especial per a la repressió dels delictes d'Espionatge i Alta Traïció, han estat posats en llibertat, previ sobreseïment del sumari que s'instaura contra ells, els militants del P. O. U. M. que es trobaven delinqüents a la Presó Cellular de València. Carles Vilella, secretari del Sindicat Mercantil de Barcelona; Genar Sánchez, de Barcelona; Joan Carreres, de Figueres; Llorenç Sala, d'Olot; Sever Planes, de Torroella de Montgrí; Amadeu Reixac, de Girona; Miquel Roure, d'Armenteres; Lluís Aiguader i Josep Piferrer, de Desvalls; Jaume Hugas, de Camallera; Eusebi Ferragut, de Bonastre; Juncà, d'Angles; Lluís Privat, de Llerca; Antoni Palró, de Girona; Amadeu Pagès, de Torroella; Miquel Gavolà, de Girona; Gaspar Garcia, de Girona; i Pere Bruguera, de la Bisbal.

A la conquesta d'Aragó HAN ESTAT OCUPATS EL POBLE DE LATAS, ALTO DE SAN QUILEZ I LA COTA 1.403

Els facciosos embriaguem els soldats abans d'atacar. — Els moros també fan d'amos en el camp facciós

EXERCIT DE TERRA

Est. — Ahir l'enemic va hostilitzar amb foc de morter des de les altures de Què les nostres posicions de Soto i Oliván, de l'Alt Aragó.

Al sector de Perdiguera, patrulles lleials de la posició del Collado del Maestro, van efectuar algunes descobertes. Van tornar a llurs bases sense novetat.

A l'Alt Aragó les forces republicanes han conquistat el poble de Latas, i han ocupat Alto de San Quilez i la cota 1.403.

Lleugers tiroiteigs i foc de morter sobre les nostres posicions de la Torraz, Mondo, El Carrascal i Llerca, situades en el setge d'Ossa.

L'artilleria enemiga ha hostilitzat els voltants d'Ibor.

S'han passat a les nostres files un caporal i cinc soldats.

Nord (Front Sud). — L'enemic ha pressionat a Peña Liján i ha arribat a ocupar alguns dels seus contraforts; però ha estat immediatament desallotjat per les forces republicanes. Ha atacat també algunes posicions del sector de Tarna, on ha estat rebutjat amb moltes baixes, i ha abandonat una bandera i alguns morts.

Al sector de Besanés, després de dos atacs seguits de contraatacs nostres, els rebels han arribat a ocupar la cota 1.800, d'Alto de Premosa.

Front Oriental. — L'artilleria rebel ha canonejat la cota 439, al sud-oest de La Vella.

L'aviació facciosa ha metrallat i bombardejat les posicions de la Cruz i Yudo, a la riba esquerra del riu Sella i la cota 300. Ha actuat, encara sobre la ferrogarda, principalment sobre Berrón, La Peiguera i Infesto.

Sud del Teix. — Dispara d'artilleria facciosa sobre les posicions de la cota 700, carretera de Polán a Toledo, voltants d'Argés i carretera a Layos.

Nosaltres hem canonejat el paratge de la Siala i Toledo.

Llevant. — Durant la jornada d'ahir foc de fusell i metralladora als sectors de Villastar i Pont de l'Artesà.

L'artilleria republicana va hostilitzar la via fèrria de Terol a Saragossa, disparant a l'altura de Concut.

Hi ha hagut lleugers tiroiteigs de fusell i metralladora, a tots els sectors.

Centre i Sud. — Sense novetat.

EXERCIT DE LAIRE

Amb excepció d'alguns bombardeigs efectuats a la carretera d'Almedinilla a Priego (Córdoba), sobre combols de canions enemics, solament ha actuat l'aviació al Nord, on l'enemiga, composta de trimotors i caces, ha intentat bombardejar els nostres aeròdroms. La nostra aviació ho ha impedit, i els ha obligat a llançar les bombes fora d'objectiu. En el combat entaulat hem perdut un aparell.

Barbastre, 7. — L'activitat als sectors de l'Alt Aragó, a part de l'ocupació del poble de Latas, de la cota 1.403 i de l'Alto de San Quilez, que ja hem notificat s'ha reduït als tiroiteigs ordinaris.

Hi ha hagut alguna activitat per La Torraz, Mondo, Llerca i El Carrascal, sense que es registressin conseqüències al nostre camp.

L'enemic s'ha dedicat a arranjjar els seus parapets i trinxeres dels estralls causats per la pluja.

Per la línia de Sardenya, l'artilleria rebel ha bombardejat aquest matí. S'ha donat el cas que les primeres grànades han caigut en les seves pròpies trinxeres, i s'ha produït un enorme desconcert, puix que alguns de llurs ocupants han contestat la inesperada agressió amb foc de fuselleria, fins que els uns i els altres s'han adonat de l'error.

Els nostres observadors han notat que els defensors de les posicions faccioses d'El Coronado i Ermita de San Clemente, han provocat aquest matí molta gatzara. Després ha arribat a coneixement del comandament lleial que els sudits soldats havien estat embriagats per a fer-los oblidar així la difícil situació que travessen i per a induir-los a efectuar un cop de mà que els permetés contenir l'impetu de les tropes republicanes.

Pels sectors del sud d'aquesta zona al Vedado de Zuera, l'aviació enemiga ha intentat efectuar vols de reconeixement, però les metralladores lleials han creat llurs focs amb tal intensitat, que els aparells facciosos han virat ràpidament en direcció a Saragossa, sense aconseguir cap dels seus objectius.

En els altres sectors del front, sense novetat.

Boltaña, 7. — L'entusiasme dels soldats lleials s'ha manifestat una vegada més, a penes l'atlet atmosfèric ha permès algun moviment dels enlloats terrenys de l'Alt Aragó. Poca estona ha lluitat el sol, que ara, ja és tant com dir que ha anat curt a l'apex de temps que ha deixat de ploure, però aquest lapse de temps ha servit perquè l'Exèrcit republicà demostrés una vegada

més el seu gran coratge i s'imposés al conglomerat facciós que ja va encalçant una derrota rera l'altra perquè les seves tropes estan mancaes de moral, convençudes que lluitant contra la República, ho fan contra la Llei i el Dret.

Aquesta és la impressió que treu l'informador després dels combats dels darrers dies, i molt particularment després de l'operació que avui ens ha permès prendre i travessar el poble de Latas, al sud-oest de Satué, davant d'Aurin, pel flanc nord de Sabitarrigo. Apenes iniciada l'operació, l'enemic ha fugit sense presentar una resistència que obligués d'emprar-se a tots els soldats lleials. Aquesta demostració d'impotència ha servit perquè fos continuat l'avanç cap a la cota 1.403, que ens permetia l'ocupació de l'Alto de San Quilez, al sud-oest de Casbas, davant la posició de resistència enemiga de La Rede, que estant la cota esmentada al nostre poder, queda en situació força compromesa.

En molt important l'espai de terreny conquistat amb motiu d'aquesta operació. El més notable del fet és que l'enemic no s'atreveix a presonar ba-

llança per a contenir la marxa victoriosa de les armes republicanes.

Boltaña, 7. — La majoria dels evadits arribats a les nostres línies en els darrers dies són galles i canaris. És una cura interminable de soldats que escapa de l'infern feixista.

Diuen que un espanyol amb dignitat no pot romandre ni un segon en un terreny on els etasgners fan el que volen i imposen llur voluntat de la manera més cruel i iniqua.

Ara són els moros els mimats del feixisme. N'hi ha prou amb què un d'aquest vulgui una cosa, perquè li sigui concedida tot seguit. I aquests ignorants comen ten tota mena de ximpleries i diuen que cal afusellar els soldats espanyols perquè tots són roigs.

— Però la cosa no deu passar d'aquí objectem.

— Sí, sí, ha passat; s'embriguem i abusant de la consideració que hom els té, apallissen els vells i les dones, si aquestes, com és ben natural, es resisteixen a llurs apetències.

— I les autoritats? — preguntem. — Els defenen fer. Es clar, com què són la gent que els treuen les castanyes del foc...

LA LLUITA A L'EST ANIT PASSADA LES NOSTRES FORCES VAN OCUPAR EL POBLE D'OSAN

SEGUEIX L'AVANÇAMENT VICTORIOS

Boltaña, 7. — Segueix la marxa victoriosa de l'Exèrcit republicà pel sector nord de la província d'Osca. La darrera nit ha estat pres el poble d'Osan. En aquesta acció es capturaren molts presoners i material de guerra, entre el qual figuren metralladores modernes. Ha estat una habilitíssima maniobra, que ha sorprès per complet l'enemic, com així ho han declarat els presoners, per la rapidesa de la seva execució i la decidida empenya de l'avantguarda republicana. Aprofitant que parà de ploure, el comandament assenyalà uns objectius i determinà un temps per a complir-los.

Seguidament, les tropes lleials, posseïdes de gran moral combativa, es llançaren a la conquesta de les posicions assenyalades, i interceptaren totes les sortides del poble d'Osan, el qual, poc després, era pres per les nostres tropes. L'enemic no oposà gran resistència, símptoma que denota la desmoralització que s'ha apoderat dels facciosos davant l'avancada republicana. L'operació no ha acabat encara. Els nostres soldats s'adrecen, amb un gran entusiasme, a aconseguir altres objectius que també els han estat assenyalats, però a l'hora que comuniquem aquesta notícia desconexem el resultat total, per bé que s'ha avançat.

Osan està situat a la zona de Sabiñanigo, sobre el riu Gállego. Deixa San Roman de Bassa al nord-est, i Casbas al nord-oest. — Febus.

FRACASSEN TOTS ELS INTENTS DE L'ENEMIC

Boltaña, 7. — Malgrat els diversos intents realitzats per l'enemic per tal de reconquistar algunes importants posicions preses pel nostre Exèrcit últimament, i de manera especial contra l'Alto de San Quilix i la cota 1403, en la zona de Látas, tota la línia es manté intacta. Els indicats atacs han estat refusats completament, amb la qual cosa s'ha afirmat el domini nostre. — Febus.

EL SUBMARI QUE VA ATACAR DIMARTS EL DESTRUCTOR ANGLÉS «BASILISK» ERA ITALIA

Ho confirma l'haver estat trobat un torpede de característiques italianes

València, 7. — Al Ministeri de Defensa Nacional ha estat facilitada la nota següent: "La Delegació Marítima d'Alacant ha comunicat que el dimarts, dia 3, a la tarda, fou trobat a la platja de Calpe, a una milla i mitja de Moraira, un torpede que fou descobert per un vaixell de pesca i del qual es féu càrrec personal especialitzat que a l'efecte fou tramès a aquell lloc. Les característiques del torpede són les següents: Longitud, 5,20 metres; diàmetre, 0,45 metres. Aquestes característiques correspon-

nen als torpedes de construcció italiana. Es de notar la circumstància que la troballa tingué lloc a la part de la costa corresponent al lloc on, segons sembla, fou objecte d'un atac el destructor "Basilisk". Els submarins italians que porten torpedes de 45 centímetres com el que fou trobat a Calpe són el "H-1", el "H-2", el "H-3", el "H-4", el "H-5" i el "H-6" i els "X-2" i "X-3" (minadors), tipus "Bernarda". A la flota alemanya no hi ha submarins que portin torpedes de l'esmentat calibre."

Junta de Defensa Passiva de Catalunya

DISSABTE INAUGURACIÓ D'UN CURS

La Junta de Defensa Passiva de Catalunya, atenta a tot el que significa millorament de les condicions en què pot desenvolupar-se una bona defensa de la població civil i adolorida pels efectes fatals del passat bombardeig, ha portat a cap la creació d'un organisme que amb el nom d'"Institut Català de Defensa Passiva" tingui la missió de reunir, per mitjà de curses de capacitació tècnica, el major nombre de persones que, portades d'un esperit altruista i humanitari, efectuen aquells serveis que són precisos en cas de bombardeig. L'obertura d'aquesta cursa de capacitació tindrà lloc el proper dissabte, a les divuit hores, amb una conferència referent a "La Defensa Passiva de les poblacions civils", que pronunciarà el doctor Bergós Ribalta, en l'aula de Química general de la nostra Universitat, conferència que pel seu significat i per les circumstàncies actuals de la guerra creu aquesta Junta de Defensa Passiva que tindrà repercussions magnífiques en la nostra població civil. Aquesta Junta es complau d'invitar els Organismes Oficials, Partits Polítics i Organitzacions Sindicals amb el fi de que prestin tota els seus estímuls i cooperació als treballs que s'efectuen.

NOTICIES I AVISOS

Demà, divendres, a les set del vespre, al local social dels "Amics de la Unió Soviètica", tindrà lloc una reunió del Comitè Executiu Pro XX Aniversari, per tal de tractar assumptes del màxim interès.

MOBILITZACIÓ FEMENINA

La Comissió Executiva de l'Institut d'Adaptació Professional de la Dona, el dia 30 del passat mes de setembre va cloure la inscripció per a col·laborar a l'obra meritòria que té al seu càrrec portar a terme. Com que cada dia arriben nombroses peticions de noves inscripcions de companyes que senten el desig de prestar llurs serveis en les diverses ramificacions d'indústries de guerra i treballs de retaguarda, la Comissió ha acordat prorrogar el temps per a l'esmentada inscripció, la qual podrà fer-se novament a partir del dia 11 fins al 25 del corrent, a l'estatge social de l'Institut d'Adaptació, carrer de Corsega, 225, de les quatre de la tarda a les set del vespre.

Frontó Novetats
Demà, divendres, a dos quarts de cinc de la tarda, a pala.
RUBIO - CAMPOS
contra
ABADIANO - ARRIGORRIAGA I

Acte autoritzat

València, 7. — Entre el sots-comissari de l'Exèrcit de l'Est i el ministre de Defensa Nacional, han estat cursats els telegrams següents: "Creato 21 cuerpos de Ejército y por labor política comisarios ha surgido una ambición de confraternización entre divisiones de distintas ideologías. Se han dado muchos actos en este sentido, y todos con éxito. Una representación de las tres divisiones se halla en Barcelona visitando fábricas para interesar a la retaguarda en el frente; y todo ha culminado en la celebración de un acto en el Olympia de Barcelona, donde hablaban representantes, comisarios y soldados y jefes unidades de todas las tendencias, verdadera confraternización de los obreros y pueblo. Pido a V. E. permiso para celebrar acto; ver si es posible habien jefes militares tres divisiones.—Le saludó, subcomisario Ejército Este."

"Ha constituido para mí una gran satisfacción la lectura de su mensaje telegráfico dándome cuenta de que, merced a los trabajos de los comisarios políticos, se está cerrando ya un ambiente de sincera confraternidad entre unidades del ejército, cuyos núcleos principales lo forman hombres de diversas ideologías. Cuanto en tal sentido se haga lo juzgo una de las obras más meritorias que pueden realizarse en los actuales momentos. Es, además, verdaderamente feliz la iniciativa de que jefes, soldados y comisarios de las tres divisiones del 21 cuerpo de Ejército vayan a interesar por gestión directa cerca de los obreros de la retaguarda, la más estrecha colaboración de ésta con los combatientes. Hay que conseguir la misma intensidad que en el frente de batalla en el frente de trabajo. Como el acto proyectado se encamina a tan laudable finalidad y aparece exento de particularismos políticos o sindicales, acepto complacido su celebración y autorizo que participen en él dichos elementos militares. Siguiendo ese camino es cómo se gana la guerra. Sinceramente felicito a cuantos se disponen ahora a andar por tan venturosa senda. — Prieto."

S. I. A.
neix per tal d'ajudar totes les víctimes del feixisme; tots els qui sofren per la causa de la llibertat popular.

Desitgen saber el parador de llurs familiars

Benet Gutiérrez Manzano, la de Maria Sàiz Cuevas.
Ramon Garcia Bada, la de Maria Bada Cueto, Aurora Callejo Alvarez i Maria Bartolomé González.
Cándid Acuña, la de Lluïsa Capa, Tomás Torrijos i Ignàcia Manterola.
Francisco Lozano Yagüe, la de Josepa Inchausti de la Torre.
Jesús Sàiz Azpluz, la de Visitació Lasuen Aquinaga, Timotea Azpiluzta Itzabal, Maria Sàiz i Gerònima Sàiz.
Josep Diaz Rosado, la de Maria Gil León i la de Pere Diaz Gil.
Josep Extremo Leonardo, la de Júlia Sigüenza de la Calle.
Josep González Inchepe, la d'Antònia Garmendia Sánchez.
Interessa saber l'estada d'Antònia Franco Arenal.
Notícies al Comissariat d'Assistència als Refugiats (Passatge de Pi i Margall, 18).

L'actuació d'una dansarina al front

Madrid, 7. — La dansarina txecoslovaca Mira Holzbajva, actuà el diumenge propostat davant dels soldats del front d'El Escorial. En aquesta actuació es recaptaren 2.500 pessetes que l'esmentada dansarina antifeixista cedi íntegrament, com ha fet sempre d'ençà que es troba a Madrid, a benefici dels nens evacuats espanyols. El dia 5, l'esmentada dansarina complimentà el general Miaja, al qual portà la salutació dels obrers i dels artistes antifeixistes txecoslovacs, al mateix temps que el felicitava com el gegant de la defensa de Madrid. El general tingué, a la vegada, paraules de gratitud i elogi per a l'artista Mira Holzbajva. Es proposa la notable dansarina, en acabar la seva actuació a Espanya, de realitzar una "tournee" per França i la U. R. S. S., per a dedicar els ingressos que obtingui, a la major atenció dels nens evacuats espanyols en els països de referència. Mira Holzbajva és també portadora d'una salutació dels obrers i artistes antifeixistes del seu país, per als de l'Espanya lleial, que en aquests moments defensen la causa del proletariat del Món. — Febus.

El combatent de la Llibertat, l'esforçat soldat del poble, necessita distracció en els moments de repòs que li deixa la batalla sense treva contra el feix. Per això necessita que tu, company obrer de la retaguarda, li trametis llibres instructius perquè ensenya que lluita es capaçit. Fes-ho per mitjà de Solidaritat Internacional Antifeixista (Secció Catalana), Via Duruti, 32-34, segon pis, Oficina 48.

Dones que voleu emancipar-vos i capacitar-vos: No us oblideu de llegir sempre la vostra revista «MUJERES LIBRES»

AL CAFE NO ERA UN HOME SORD

No m'hauria cregut mai que hi hagués gaires lectors de CATALUNYA que s'interessessin per aquesta Secció. I ara he pogut constatar que n'hi ha alguns i que, d'aquests, uns quants s'interessen per la vida i la salut meua. I el cas és que sóc viu. Sóc viu i escriu diàriament. Però... ¿oi que m'entendreu?
En això de l'entendre hi hauria moltes coses a dir. Ara em recordo d'un conte sense importància que deia així:
«Una vegada hi havia un home que semblava sord. Mai no responia al que li preguntaven.
Un seu veí li va demanar un dia: "Em voldries ajudar una mica?... He d'entrar aquesta sacsa a casa, s'està posant a ploure i se'm mullaran." I el veí que semblava sord no respongué res.
Un altre dia un veí el trobà per un camí bastant allunyat del poble i li digué: "Aneu de pressa a

casa vostra. He vist que en sortia molt de fum." I l'home que semblava sord no respongué ni un mot ni semblà immutar-se.
Quan la casa ja era tota cremada els veïns deien entre ells: "Què és estrany!... Si mai no fa cas del que li diuen, li passaran moltes desgràcies."
Però, el cas és que el bon home no era sord. Ho entenia tot. El que li passava era que no ho comprenia. I d'aquest fet tan simple li'n van venir moltes desgràcies.
Fins que es va morir.
Aquesta misèria de conte no pot interessar ningú. Ja ho sé.
Però a mi m'ha agradat reproduir-lo.
Així els lectors de CATALUNYA, que mai no han estat sords i mai no han perdut la facultat de comprendre, s'adonaran que no tot depèn d'ells ni de mi mateix.
MARI

Disposicions de la «Gaceta» EN TOTS ELS CENTRES DE SEGONA ENSENYANÇA S'ORGANITZARAN CONFERENCIES SOBRE EL SIGNIFICAT DE LA NOSTRA LLUITA

València, 7. — La "Gaceta" publica, entre altres, les disposicions següents:
Defensa Nacional. — Reposant en el càrrec de comissari-delegat de brigada de l'Exèrcit de Terra, Jesús Larrañaga Chucurruca, i destinant-lo a l'Exèrcit del Nord.
Hisenda i Economia. — Autoritzant el director de la Central de Resines Espanyoles de Madrid, per a disposar lliurement del personal de les empreses resineres intervengudes, que depenen del Sots-secretariat d'Hisenda i Economia, amb motiu de la mobilització militar.
Instrucció Pública i Sanitat. — Disposant que a tota els centres de segona ensenyament hom organitzin setmanalment conferencies senzilles i adients sobre el significat de la lluita que el poble espanyol en armes sosté contra el feixisme, en defensa de la seva llibertat i independència.

Creant a les províncies d'Almeria, Castelló, Cuenca i Guadalajara, un dispensari antituberculós central que residirà a la capital d'aquestes províncies. També són creats dos dispensaris auxiliars del central de València i un dispensari auxiliar del central de Múrcia.
Comunicacions. Obres Públiques i Transports. — Establiment de la Secretaria General de la Direcció de la Marina Mercant, amb les atribucions i drets que determina la Llei de 22 de gener del 1932 i decret de 30 d'agost de l'any propassat.
Disposant la forma que ha de quedar constituïda a Madrid la Delegació General de la Marina Mercant, exercida pel cap de primera classe del Cos General de Serveis Marítims, Antoni Carrer Ribas, i els funcionaris que hom determini. — Febus.

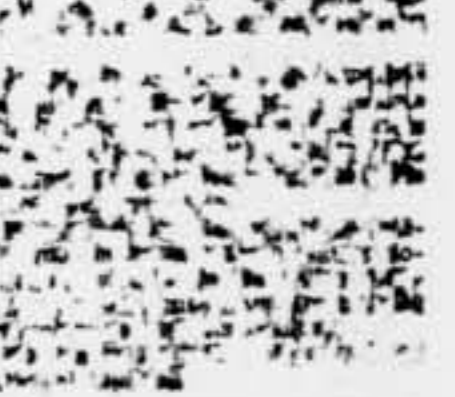
ES CONDEMNAT UN INDIVIDU QUE VA CREMAR UNES GARBES DE BLAT

Al Tribunal Popular núm. 2 s'ha vist una causa contra Jeroni Sánchez López, acusat d'haver incendiat, en un camp de Sabadell, unes garbes de blat.
El veredicté ha estat de culpabilitat, i la sentència, de dos anys, quatre mesos i un dia de separació de la convivència ciutadana, pena que el Jurat ha estimat justa.

DUES ABSOLUCIONS

Al Jutjat de guàrdia núm. 1, que s'ha reunit a la sala especial per a aquests judicis, s'ha vist una causa contra Josep Herreros, acusat d'un delicte d'adhesió a la rebel·lió, en ésser-li ocupada una arma llarga a casa seva.
El veredicté, després de les proves

favorables, ha estat d'inculpabilitat, i la sentència, absolutòria.
El Tribunal núm. 2 ha absolt el processat Frederic Masias Almera, acusat d'un delicte d'atemptat als agents de l'autoritat.

L'EX-MINISTRE PORTELA VISITA EL PRESIDENT DE L'AUDIENCIA

Han visitat el president de l'Audiència el diputat a Corts i director de "La Humanitat", Rubió Tuduri, i l'ex-president del Consell de ministres, Portela.

ASSENYALAMENTS PER A DEMA

Audiència Territorial. — Sala segona: Incident. Adobs "Caballo" contra Enric Carmona.
Tribunals Populars. — Número 1: Dos Jurats per furt contra Francesc Delgado i Pau Garcia i altres.
Número 2: Un judici per atemptat contra Marcel Colín.
Tribunals d'Urgència. — Número 1: Judici per desafecció al règim contra Ventura Corollada.
Número 2: Dos judicis per activitat: feixistes contra Manuel Castro i Joan Martínez.
Jurats de Guàrdia. — Número 2: Per adhesió a la rebel·lió contra Francesc Porras, Joan Porras, Amadeu Izquierdo i Jaume Bertran.

DIVORCIS PER A DEMA

Pilar Ortega contra Joaquim Gibró, a les 11; Carme León contra Joan Píera a les 11.05; Antoni Carreras contra Manuela Martínez a les 11.10.

Sindicat de la Indústria de Sanitat, Assistència Social i Higiene de Barcelona

A TOTS ELS SINDICATS DE LA REGIÓ CATALANA

Companys, salut.

Convocatòria al Ple Regional de Sindicats de Sanitat, Assistència Social i Higiene

A fi de discutir l'ordre del dia que a continuació detalem, us convoquem perquè acudeixi una delegació autoritzada del vostre Sindicat a les sessions del Ple Regional de Sindicats de Sanitat, Assistència Social i Higiene, que se celebrarà el vinent dia 17 del corrent, a les deu del matí, al local social, Avinguda del doctor Pavlov, 3 i 5 (abans Plaça de Santa Anna), sota el següent ordre del dia:

- 1. Revisió de credencials.
2. Lectura de l'acta anterior.
3. Nomenament de mesa de discussió.
4. Informe verbal del Comitè Regional.
5. Constitució de la Federació Regional d'Indústria.
6. Normes per al funcionament de la Federació.
7. Lectura i discussió de l'ordre del dia del pròxim Congrés Nacional de Sanitat.
8. Orientacions i suggerències.
9. Assumptes generals.

Com podet veure, els assumptes a tractar són de la màxima importància, per la qual cosa esperem que ni un sol Sindicat de Sanitat de la regió no deixarà d'assistir a tan important comici. En espera de la vostra assistència, us saluda fraternalment,

Fel Comitè Regional LA JUNTA CENTRAL

Informació orgànica

SINDICATS

EL SINDICAT UNIC DE DISTRIBUCIÓ I ADMINISTRACIÓ, EN PRO DE LES VICTIMES DELS BOMBARDEIGS

La Junta d'aquest Sindicat, interpretant l'esperit humanitari dels seus afils i d'acord amb la iniciativa presentada per l'Agrupació Anarquista "El d'Avui" i els d'Avui, contribueix a tan noble obra amb la quantitat de 300 pesetes.

ATENEU JOVENIL LIBERTARI Zona 2ª

Les Joventuts Libertàries de Servis Públics, Joventuts Libertàries "Els Indesparables", "Generació Convicta" i el "Grup Jovenil Libertari, Zona 2ª", convoquen tots els seus afils a l'assemblea extraordinària que tindrà lloc el divendres dia 8, a dos quarts de set de la tarda. Per tractar-se d'assumptes importants, preguem la màxima assistència.

JOVENTUTS LIBERTÀRIES D'ESPECTACLES PÚBLICS

Per tal de tractar assumptes de gran importància, com són els punts de l'ordre del dia del Congrés Regional, són convocats tots els afils a aquestes Joventuts a l'assemblea extraordinària que tindrà lloc demà, divendres, a les nou del matí, al Cinema Maryland.

FEDERACIÓ NACIONAL DE LA INDÚSTRIA SIDEROMETAL·LÚRGICA Comitè Regional de Catalunya

Per la present són convocats els delegats de zona a la reunió del Comitè Regional que tindrà lloc el dia 10, a les deu del matí, a l'estatge social, Anselm Clavé, núm. 2.

Com sigui que l'ordre del dia a tractar és d'interès, esperem hi assistir-hi tots.

SINDICAT DE COMUNICACIONS I TRANSPORTS Secció Ferroviària

Companys: Sou convidats tots els ferroviaris afils a aquesta Secció de Barcelona, a una Assemblea General que tindrà lloc avui, dijous, a les sis de la tarda, al local de la Sala Capderri, carrer 4 de Setembre (abans Merceders), per a tractar el següent ordre del dia:

Primer. - Lectura de l'acta anterior. Segon. - Nomenament de Mesa de discussió. Tercer. - Lectura d'un comunicat de la Junta Central del Sindicat que tracta de l'elecció de quota del segell confederal.

Quart. - Lectura i discussió de la Circular núm. 27 del nostre Comitè Nacional, en la qual hom podrà donar suggeriments per al proper Congrés de la nostra Federació que tindrà lloc a València. Cinquè. - Assumptes generals.

Remarcuem la importància dels punts tercer i quart, en els quals tots els ferroviaris tenim el deure d'aportar els nostres esforços i iniciatives per a donar una més gran importància i valor rector a l'obra del nostre moviment, que és l'element màxim de l'avancament social.

FEDERACIÓ REGIONAL DE SINDICATS DE L'ENSENYAMENT I PROFESSIONS LIBERALS

A tots els companys afils a la Secció d'Ensenyament i Professions Lliberals que hi ha al front de guerra, aquesta Federació Regional (Passatge de Pi i Margall, 38), demana valguin transmetre, amb tota urgència, l'ur adreça actual, per tal de comunicar-los un assumpte d'interès i, ensenya, transmetre els fascicles de propaganda que té en via de publicació, en tots els aspectes de la Cultura.

SINDICAT UNIC DE LA INDÚSTRIA PAPER, TEXTIL, VESTIR I ANEX DE BARCELONA Secció Metal·lúrgica

Hom convideja tots els components d'aquesta Secció a l'Assemblea general extraordinària per el dissabte, dia 9, a les quatre de la tarda, a l'estatge dels Cors de Clavé, Sant Pau, 27, pral, per tal de tractar els següents punts de l'ordre del dia: Primer. Lectura de l'acta anterior. Segon. Nomenament de Mesa de discussió. Tercer. Renovació d'alguns càrrecs de Junta. Quart. Cobrir les places dels que marxen al front. Cinquè. Augment del jornal dels companys que treballen setmanal. Sisè. Assumptes generals del Ram.

Donada la importància i interès dels assumptes a tractar, us esperem a tots.

Advertiment important als lectors d'aquesta Secció

Per causes estranyes a la nostra voluntat, ens veiem obligats a suspènir la Informació Orgànica que formava part d'aquesta Secció. Que se donin per assabentats els interessats i les organitzacions afectades.

ESPORTS

FUTBOL AVIACIÓ

LA MARXA DEL CAMPIONAT DE FRANÇA

Després dels encontres disputats diumenge passat, després dels quals els dos líders s'han afirmat en la seva destacada posició, batent el seu respectiu rècord, el seu "score" poques vegades vist en matx de primera equip, heus ací la situació dels diversos clubs que prenen part en la contesa per al Campionat del país:

Table with 2 columns: Club name and Points. DIVISIO I: F. C. Sochaux (11), F. C. Sète (11), O. Marsella (9), F. C. Rouen (9), R. C. Paris (8), Red Star (8), Strasbourg (7), Lens (7), Fives (7), Metz (6), R. C. Roubaix (6), Valenciennes (6), Excelsior (5), Antibes (5), A. S. Cannes (4), O. Lille (3).

DIVISIO II Nord

Table with 2 columns: Club name and Points. Tourcoing, Dunkerque, Boulogne (8), Arras (7), Hautmont (4), Calais (1).

Oest

Table with 2 columns: Club name and Points. Dieppe (0), Rennes (8), Le Havre (7), C. A. Paris (6), Caen (3).

Est

Table with 2 columns: Club name and Points. Mulhouse (9), Nancy (8), Colmar (7), Reims (6), Charleville, Troyes (5), Longwy (2).

Sud

Table with 2 columns: Club name and Points. St. Etienne (8), Nice-Alès (7), Toulouse (6), Montpellier (5), Bordeaux, Nîmes (4).

UN RECORD MUNDIAL FEMENI EFIMER

Fa pocs dies escrivíem que la pilot aviadora nord-americana Jacqueline Cochran havia batut el rècord femeni de velocitat pura. Un cable procedent de Detroit ens fa saber que l'esmentada aviadora ha batut el seu propi rècord, en assolir una velocitat horària de 471'417 quilòmetres.

La màxima velocitat registrada en un dels passatges per damunt la base de tres quilòmetres ha estat la corresponent a 491'133 quilòmetres per hora. L'aviadora pilotava un monopla "Seversky" de 1.100 cavalls de força.

NATACIÓ

RECORD DEL MON DELS 200 METRES BRAÇADA, FEMENI

En les festes organitzades a Gand (Bèlgica) per a commemorar el XXV aniversari de la fundació del Genetische Zweekvereniging, la nedadora holandesa G. Waalberg ha millorat el rècord del Món en els 200 metres braçada.

L'esmentada nedadora ha cobert la distància, a la piscina Van Dyck, de l'esmentada localitat de Gand, en 2 m. 56 s. Aquest temps millora en dos segons l'anterior rècord, detentat per la mateixa nedadora.

MOTOR

AVUI QUEDARÀ INAUGURAT, A PARIS, EL XXI SALÓ DE L'AUTOMOBIL

Com en anys anteriors — a pocs dies de diferència d'un any a l'altre —, avui haurà estat inaugurat el XXI Saló Internacional de l'Automobil, a París.

L'exposició ha estat instal·lada al "Grand Palais", per bé que enguany necessitat de l'Exposició general que se celebra a la capital francesa, ja que el lloc denominat Coupole d'Antin". En canvi, a l'esplanada dels invàlids, ha estat habilitat el palau allí existent, local en el qual hi haurà instal·lada la Secció de Motocicletes i Cicles.

En el XXI Saló figuren els productes de 21 marques franceses i de 23 d'estrangeres.

Heus ací la llista dels països que concorren al Saló de París: França, Alemanya, Bèlgica, Estats Units d'Amèrica, Gran Bretanya i Itàlia.

Malgrat que les circumstàncies que travessa el nostre país no siguin pas favorables al desenvolupament de les activitats que plasmen una organització com la que motiva aquesta nota, parlarem del Saló de París en successives edicions, per bé que tan sols sigui com una de tantes notes informatives.

ATLETISME

NOU RECORD D'EUROPA EN ELS 1.500 METRES

L'hongarès Szabo ha batut darrerament, a Budapest, el rècord europeu de la clàssica distància. Szabo ha fixat el nou rècord en 3 m. 48. 6/10.

El rècord del Món fou establert als Jocs de Berlín, pel neozelandès Jack Lovelock, en 3 m. 47 s. 8/10.

HA ESTAT MILLORAT EL RECORD DEL MON EN ELS 50 QUILOMETRES

Diumenge, a França, en una prova eliminatòria per al "Gran Premi de l'Armistice", sobre el recorregut Dijon-Beaune, Siebert esmerçà el temps de 4 h. 24 m. 54 s., el qual millora en 10 minuts el rècord que detentava Toussaint.

«ESCRITORS DE LA REVOLUCIÓ»

A no tardar gaires dies, apareixerà un llibre editat pel Grup Sindical d'Escriptors Catalans C. A. T., el qual tindrà un caràcter eminentment autològic d'alt interès al·lòric i literari, on hi col·laboren diversos escriptors que han servit la causa antifeixista i han estat tothora al servei de la cultura i de les lletres catalanes en la Revolució.

Bell exemple el d'aquests escriptors que en aquestes hores van emprendre amb entusiasme un pla d'edicions sindicals el començ de les quals consisteix en la publicació d'una obra intitulada «Escriptors de la Revolució» la qual recull treballs literaris i inèdits dels següents: J. Guiverman i Jané, Marc Benet, Deif Dalms, Josep M. Murà, A. G. Gilibert, Xavier Vium, Anna Murà, Enric Lluells, Carme Montoliu i Puig.

Aquest llibre, tant per l'escolida col·laboració, d'entre la qual destaca la de figures prou conegudes i prestigioses en les lletres catalanes, com pels temes que s'hi tracten i per l'amentat del seu contingut, promet ésser un llibre d'un gran interès històric i literari, la qual cosa li augura un èxit.

Ultra això, la cura tipogràfica en la presentació i en la impressió el valor i el donen un matís de modernitat, de bon gust i de sobria pulcritud. El Grup Sindical d'Escriptors Catalans amb el seu pla d'edicions pretén d'aportar a la cultura i a la literatura catalanes la seva labor rector i rector per a enaltir-les i enriquir-les amb el pensament dels homes lliures.

Dilluns, dia 11, començarà a funcionar el Parc Automòbil especial per als metges de Barcelona

La Direcció General del Transport, estudiant les necessitats dels metges barcelonins, els quals, per les moltes visites domiciliàries que han de fer diàriament a distàncies considerables, d'una banda a l'altra de la ciutat, no poden retardar sense l'ús de l'automobil, ha resolt crear un Parc Automòbil a l'ur disposició, el qual, ateses les indicacions de la Comissió d'Enllaç Sindical, integrada per metges de la C. N. T. i U. G. T., està en condicions per tal que el servei de cotxes esmentat pugui començar a funcionar el proper dilluns, dia 11.

Cal advertir que a fi que puguin ésser utilitzats aquests cotxes, precisa que els metges s'adreixin a l'ur Central Sindical i emplenin la demanda de servei que la Comissió d'Enllaç farà arribar a aquesta Direcció General, per tal que es coordini el servei. Barcelona, 6 d'octubre del 1937.

La solidaritat també és una arma de combat contra l'opressió; per la solidaritat els homes se senten més forts en veure's secundats per altres homes en la lluita; per la solidaritat es dona la vida i es conquereix la llibertat.

Cartellera d'Espectacles CULTURA

El cinema

SETMANA DEL 4 AL 10 D'OCTUBRE

- ESPAL - El misterio del doctor X.
MONUMENTAL - Mares de Java.
MISTRAL - Torbellino de sociedad.
SMART - El ángel de las tinieblas.
DES PARK - El río pintado.
MIRIA - El cuarto número 30.
MARINA - El triunfo.
AVENIDA - El beso.
BOHEMIA - El alma del bandoneón.
POMPEYA - Noche de amor.
PASTORIO - Muecos infernales.
MUNDIAL - Bailen.
VICTORIA - El hijo del misterio.
WALKIRIA - El guerrero.
ODEON - El ángel de las tinieblas.
EDEN - Una chica inoportuna.
SPLINDID - Juventud triunfante.
CATALUNYA - Hincabito madrileño.
SELECT - Buitres del predio.
LAITANA - Adán sin Eva.
FOMENT MARTINENO - El pequeño Lord.
PATHE PALACE - Amor y sacrificio.
ARCAZO - Su primera escapada.
ARENES - El fantasma de la Ocho.
FRANCISCO FERRER - La milona.
RAMBLAS - Tarda de lluvia.
ALIANZA VELLA - Entre el amor y el deseo.
BOC - Jaque al rey.
FEMINA - Magnifico.
OONUAL - La última cita.
METROPOL - Tó loco mio.
EXCELSIOR - Mares de Java.
FRANCIS - Caballero en provincia.

El teatro

- TETUAN I NURIA - Rose Marie.
GOYA - Tiempos del vaia.
PARIS - Volga.
ATLANTIC I SAVOT - Madrid tiempo del tancismo.
FUBLI CINEMA - España si día.
TALLA I BOHEME - Patrio miró una estrella.
CAPITOL - La hija de Dréux.
ANNA I BROADWAY - Disco Corrientes.
BARCELONA - Trecos mujeres.
ACTUALITAT - España si día.
AMERICA I POC NOU - Contrabandistas.
ASTORIA I MARYLAND - Muecos infernales.
CINEMA - Mademoiselle Doctor.
NEW-YORK - Disco Corrientes.
COLISEUM - Suya.
APOLLO - Companys de drama.
BARCELONA - Companys de comedia.
OONIC - Companys de revistas.
NOU - Companys de teatro.
NOVIETAT - Companys de teatro.
PRINCIPAL PALACE - Companys de teatro.
POLIORAMA - Companys de drama.
SCMEA - Companys de comedia.
VICTORIA - Companys de teatro.
TIVOLI - Companys de teatro.
CIRC BARCELONÉS - Gada dia.
NOITE - Tots els teatres estan con-

CULTURA

EXPOSICIÓN ESCOLAR

L'Exposició escolar presentada pels alumnes de l'Escola Nacionalista "Germinal", de la Barceloneta, ajornada per causes alienes a la voluntat d'aquesta Comissió, serà inaugurada el proper dissabte, dia 9, a les deu del matí, i romandrà oberta fins el dilluns dia 11.

INSTITUT LLIBRE

Assabentem tots els companys que vulguin estudiar Calcul Comercial, Comptabilitat, Taquígrafia, Anglès i Esperanto, així com el Baixilè, que passen per la sub-secretaria de l'Institut, Cortis, 491, des de dos quarts de deu del matí fins a les vuit de la nit. (Hi ha temps fins el dimarts, dia 12.)

ALS EX-ALUMNES DE L'ESCOLA MODERNA

El Claustre de Mestres Leics Històrics de Catalunya prega als ex-alumnes de l'Escola Moderna, que acudeixin a l'estatge social, Ronda Universitat, núm. 1, primer, primera, de sis a vuit de la tarda, per a nomenar l'ur representant, el qual parlarà al miting que tindrà lloc el dia 13 d'aquest mes, a les set de la tarda, al Palau de la Cultura, Plaça Catalunya, núm. 14, amb motiu del 25è aniversari de l'afuallament de Francesc Ferrer i Guàrdia, i assistiran, a les onze del matí del diumenge, dia 10, per a depositar el triangle del Claustre a la tomba del malhaurat pedagog.

CURS GRATUÏT D'ESPERANTO

La "Federació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Institut Escola Pi i Margall", organitza un curs gratuït d'Esperanto, a càrrec del professor Germà Pólit, que començarà el proper dia 13 d'aquest mes. La matrícula és lliure. Per a inscripcions, a la Secretaria de l'Esperanto entitat (Rosalda, 223, cinquè), cada dia feiner, excepte els dissabtes, de sis a set de la tarda.

SINDICAT DE LA INDÚSTRIA DE L'ESPECTACLE

Aquest Sindicat, el proper dissabte, dia 9 d'aquest mes, a les onze del matí i al Cinema Maryland, donarà una conferència, a càrrec del doctor Guisquiza, el qual dissertarà sobre el tema: "Opinions sobre la confederació de la Sanitat", a tribuna lliure. Per l'interès d'aquesta conferència, invitam tots els nostres afils i els simpatitzants amb aquesta obra, a assistir-hi.

Exposicions a les Galeries Laitanes

Dissabte, dia 9 del corrent, tindrà lloc a les Galeries Laitanes una exposició d'obres i aquarelles del pintor esportandès F. Vidal Palmada.

Seguix amb èxit l'exposició del pintor Galobre Suria, que tan visitada és pel públic.

També s'inaugurarà una exposició d'obres de diferents autors.

trouats per la C. N. T. Quede suprimida la secció de comunicació i la clac. Tots els teatres funcionen en règim normal, i per aquest motiu, no se donen estrades de favor.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL

BOLETIN ADMINISTRACIO

I TALLERS:

Darrer Consell de Cent. número 202

Administració. 35410
Teléfono: Redacció 30327
Tallers 32571

ANY I

Barcelona, dijous, 7 d'octubre del 1937

NUMERO 196

PANORAMA DE LA NOSTRA GUERRA

LA GESTA ASTURIANA RESTARA COM UNA TORXA DE LLUM INEXTINGIBLE EN LA HISTORIA DE LA NOSTRA REPUBLICA

L'HEROICA RESISTENCIA

Vint dies han trigat els invasors d'Astúries a recórrer les poquíssimes llegües de litoral compreses entre Llanes i les proximitats de Ribadesella. Els asturians i les forces basques i san-tanderines que combaten al seu costat realitzen una defensa dinàmica digna de totes les admiracions. I les seves característiques cal cercar-les no en els comunicats que ens arriben del Quarter General del nostre Exèrcit del Nord, sempre senzills i laconics, sinó a través de l'emfàtica i difusa literatura dels comunicats de l'Estat Major de Salamanca i en les cròniques, avallades per aquest, que publiquen els diaris de la zona rebel o que són transmeses a la Premsa feixista i feixistoide d'Europa i d'Amèrica. Hi ha detalls reveladors que convé destacar: el del sergent Antuna, que sota els vols dels avions alemanys i italians, sense por a les bombes ni a les ràfegues d'arma automàtica, abat amb la seva metralladora tres dels sinistres ocells mecànics, i el d'aquesta guarnició de 25 homes a la qual el comandament confià la defensa d'una posició i que es deixa serena envoltar per dos batallons i que es manté hores i dies administrant hàbilment les municions i que no cessa en la seva resistència, mortífera per a l'assaltant, fins que cau moribund el darrer dels defensors... Però, què més? Copiem alguna paràgrafs d'un corresponçal facciós, autoritzat per la censura de Franco, naturalment, i que ha aparegut a la Premsa de França. Són així:

"Els asturians, que es defensen ferocement, fan saltar la carretera, tres per tres, quan es veuen obligats a recular (es tracta de la d'Onís). Tots els ponts, viaductes, etc., que hi havia abans d'arribar a Onís han estat volats. També han destruït un dic del riu Cuera. El poble de Demues ha estat inundat en part. La lluita no és menys dura al sector sud. L'enemic ha llançat diversos contraatacs a la regió de Peñís-Lanja." "Aquí també, quan han de repègar-se els asturians, ho volen tot amb dinamita. ELS NACIONALISTES NO OCUPEN MES QUE RUINES." "Per primera vegada, en aquest front, NOMBROSES DONES COMBATEN A LES FILES GOVERNAMENTALS. Tres d'elles foren fetes presoneres, anit, davant de Pedroso."

Els asturians es defensen ferocement... Quan es veuen obligats a recular ho volen tot amb dinamita... Els nacionalistes no ocupen més que ruïnes... Nombroses dones combaten al costat d'ells... I tot ató ho diuen els facciosos... Inconscientment, se'ls escapen de llurs descripcions de la lluita quelcom així com una exclamació d'astorament. Avancen pesonament a força d'homes i de material. Han de conquerir, prodigant la sang i els metalls, ignis, cada turó, cada vall, cada aldea, cada rierol, cada casa de pagès. L'edifici palatges asturià, verd en la tardorada bucolica, amb la seva gamma de colors suaus, carícia dels ulls enlluernats pels forts sols i els cels heroics de Castella, s'inflama, s'incendia, crema, trona i esclata, es corona de fum, de pols, de flames, d'explosions. Hom diria que crida, que brama, que maleeix, i que la seva veu geològica és el resó aterrador de les voladures contínues. Astúries, la minera, es defensa amb la dinamita. És la seva arma natural i obligada. Davant les turmentaries salvatgement científiques dels invasors, marca alemanya i marca italiana, el brau minaire, encara que té fusells i canons i metralladores, es recorda del que és seu, del cartutx que encén amb la punta del cigar i que llança, amb actituds de discòbol, al contrari que avança per tal d'esclavitzar-lo. La gesta asturià, per l'heroisme emmercat, ja restarà com una torxa de llum inextingible en la història de la nostra República. I els

nostres fills, el dia de demà, faran piadoses peregrinacions cíviqes als llocs que aquesta dies veuen com els seus noms obscurs passen radiants a la immortalitat.

VUIT FRONTS DE COMBAT

Hem dit en un altre "Boletín" que els defensors d'Astúries es baten en vuit fronts. Mirant el mapa és com menys s'explica aquesta resistència meravellosa. Per què en el bloc assetjat completament, voltat per terra i mar, amb els aires hostils, que és l'Astúries encara no violada per la invasió feixista, l'hèrnia d'Orledo i de l'Escampero significa una perpètua amenaça. I no obstant, quan escrivim aquests comentaris, si els invasors següent la carretera de la costa i la línia dels ferrocarrils econòmics basco-asturians són relativament prop de Gijón, en canvi, per l'est no arribaren a Covadonga, ni pel sud foragaren els congostos, sinó d'una manera parcial i precària, i per l'est amb prou feines si s'acostaren a Belmonte. Cinc enormes columnes que, com és lògic, són sempre les més fortes en el punt donat, pressionen amb mitjans poderosíssims. Diversos vaixells de guerra els ajuden per la Cantàbric. Masses d'aviació ennuvien els espais... Doncs bé: En tots els comunicats els facciosos diuen que els asturians deixaren al camp de batalla centenars de morts. De presoners, ells, tan fàcil per a la invenció i l'exageració, no s'atreveixen a parlar-ne.

Si descobrim-nos davant aquests herois autèntics, sense plomall, sense gest afectat i teatral, que moren calladament i estoicament. L'ur sacrifici no serà estèril. Ho podem dir.

L'OFFENSIVA A ARAGO

Al Nord, per fatalitat de la Geografia, la iniciativa és dels rebels. A la resta d'Espanya, la conservem nosaltres.

Un escriptor militar francès digué recentment en un article que els fets provenen que malgrat l'ajut alemany i italià i els molts milers de moros trets del Marroc els facciosos d'Espanya no poden portar a cap, a la vegada, dues ofensives a fons. És veritat. I no és que Franco hagi de doïdre de manca d'homes. Ha cridat a files onze lleves, és a dir, molt més de mig milió de reclutes i reservistes. Disposava, en iniciar-se la rebel·lió, de tot l'exèrcit i de tota la guàrdia civil i de totes les forces auxiliars de les províncies dominades i de l'Àfrica espanyola. No obstant, per tal de vencer pesonament al nord, on opera des del mes d'abril sense interrupció — i som ja a l'octubre — ha hagut de renunciar a tota altra, mena d'operacions de gran estil a l'Est, a llevant, Centre i Andalusia. Hagué de dedicar-se als exits fàcils i aparatosos explotables, a l'estranger, i mantenir-se a la defensiva davant els durs assalts republicans de Garabitan, de La Granja, de Brunete, de Belchite i de Pozoblanco. Aquests dies es desentrellà amb felicitat una ofensiva nostra al sector del Pirineu, que posa en situacions difícils les guarnicions d'Osca, Sabiñánigo i Jaca. Aquesta dies també les nostres forces del Sud han progressat notablement al sector de Pozoblanco i s'han endinsat algunes llegües per l'esmentada zona, a la província de Badajoz. Colpegen sobre el dispositiu estratègic enemic sense que reaccions violentes següent als nostres assalts. Encara, quan les empreses de Brunete i d'Albarracín, hi hagué respostes enèrgiques. Ara, a l'est aragonesa, la defensa facciosa ha estat passiva completament. Mentre resistia la guarnició de Belchite el comandant adversari intentà socórrer-la, llançant columnes cap a Mediana i multiplicant els bombardeigs aeris. Així mateix inicià alguna diversió per Zuera. Però un cop assolit el triomf pel nostre exèrcit oriental no hi hagué ni el

més petit intent d'atac rebel. Franco es resignava amb la seva derrota i no pensava, almenys en aquells dies, a disputar-nos la conquesta. «Impotència? «Por a un fracàs que coincidis amb la reunió del Consell de la Societat de Nacions? «Esperança en propers socorsos italians? De tot hi ha hagut...

MES ITALIANS

Lluís Barzini, vell corresponçal de guerra que ara és a Espanya, envia diàriament a la Premsa italiana cròniques i despatxos sobre els fets i les heroiques gestes dels legionaris del «Duce» als fronts espanyols. En un d'aquests articles ha contat que així que es va saber a Salamanca el que passava a Còdoa i Quinto es va demanar al Nord un auxili ràpid. I marxaren a Saragossa una divisió d'italians, molta aviació, també italiana, i carros d'assalt en gran nombre. Després de la caiguda de Belchite arribà leuament a Saragossa una brigada de Mussolini procedent de Sevilla.

Resulta, doncs, de la informació de Lluís Barzini que la majoria de les forces del «Duce» a Espanya segueixen sense sortir de les províncies del Nord. És veritat que se sap que hi ha també tropes italianes a ciutats apartades del teatre de la lluita. Però realitzen una missió especial. Franco les destina a sufocar les rebel·lions militars que periòdicament sorgeixen a la seva recargada. Elles, ajudades pels moros, s'entreguen de sufocar, auxiliades per l'aviació, aquests esporàdics moviments.

Es crítica militar de l'altra banda dels Pirineus es pregunten, estranyats, per què Franco, tenint centenars de milers d'homes sota les seves ordres, enquadrats i enregimentats per oficialitat de carrera, a més de molts milers de requetés i falangistes, no pot simultaniar, amb una empresa com la de Bilbao o Santander una altra d'un abast semblant per l'Est, el Centre o el Sud del taulell estratègic. I és que no saben que els facciosos tenen molts homes — allistats en llur majoria per força — però poca soldada. Disposen — és pueril de negar-ho — ultra dels contingents estrangers, italians en llur majoria, d'algunes excel·lents unitats de xoc. Però han d'utilitzar-les constantment, portar-les d'un lloc a un altre, no esperar, per a cobrir llurs baixes, el temps indispensable, escotar-les i "usar-les fins a la corda", segons l'energíca frase militar francesa, i així suposa molta inconvenients. Si guí el que sigui el resultat de la companyia del Nord aquesta insuficiència numèrica de veritables combatents, s'accentuarà. Com no sigui que...

EL PLA BADOGLIO

Perquè insisteixen des de Ginebra que el pla Badooglio serà una realitat durant la tardor. És indubtable que desembarcaren a Andalusia set mil italians més. És indubtable també que es fan a tota la Península, des del Piemont a Sicília, passant per Sardenya, preparatius encaminats a formar i embarcar noves unitats divisionàries semblants a les «Fietxess» i «Fiamess» de Bastico, Arnaldi, Bergonzo, Rosso i consorts. Però Anglaterra i França sembla que es mostren decidides a oposar-se a una segona invasió italiana a Espanya. Han adreçat a Roma un advertiment en forma de nota. Mussolini se la trobarà damunt la seva taula del romà Palau de Venècia quan torni d'Àlemanya. Què respondrà? «Recorrerà a les bones paraules i a les males accions com després del «Gentlemen agreements»? Aleshores digué una cosa i en va fer una altra. Fou, no obstant, el títol que va rebre aquell estrany acord, que tant va sorprendre els francesos, el menys cavallerós possible. Signava amb una mà el que Anglaterra volia i amb l'altra ordenava que fossin embarcats cinquanta mil dels seus soldats veterans

d'Abissínia, rap a la Península Ibèrica. El Govern anglès va veure l'engany i va dissimular. Però alguns diaris de Londres i de Manchester protestaren en nom del «fair plays». No, Mussolini no havia jugat net...

Voldrà ara repetir la maniobra? «Es deixaran burlar novament el Quai d'Orsay i el Foreign Office? La Premsa de Londres i de París diu que ja no basten les promences, parlades o escrites, i que cal demostrar amb fets la bona voluntat. Esperem, armats del nostre habitual i escarmentat escepticisme.

I no confiem sinó en nosaltres en la justícia de la sagrada causa liberal i patriòtica de l'Espanya republicana que no es resigna a la deshonra i a l'esclavitud, i en la nostra increbentable decisió, de defensar-la fins a la darrera moneda i la darrera gota de sang.

(Del Butlletí Desenal de la 8.ª d'l. de l'E. M. de l'Exèrcit de Terra)

Franco «estudia» la retirada dels «voluntaris»

Amb data 2 d'octubre, el «Daily Telegraph» i «Morning Post», de Londres, publiquen el següent telegrama de París:

«Duen de Sant Joan de Luz que l'Estat Major del general Franco està estudiant la retirada dels voluntaris com a conseqüència de les converses entre Anglaterra, França i Itàlia. Segons sembla, el general Franco estaria disposat a complir l'acord de retirada de combatents estrangers dels dos bàndols, si bé, es reservaria el dret de controlar la retirada a l'Espanya lleial mitjançant la intervenció de tres oficials del seu servei d'informació assistida d'un cos especial de policia per a inspeccionar els passaports dels retirats.

«I qui controlaria a aquests oficials i policies? I la sortida dels voluntaris, qui la controlaria? El generalissim, no hi ha dubte que té moltes pretensions i no és pas el preclament el qui ha d'imposar condicions en aquest cas.

Un bust de Mussolini destroçat

A San Arcangelo di Romagna, una matinalada aparegué destroçat un bust que Mussolini havia fet col·locar a la plaçeta del pintoresc llogaret.

S'ignora qui hagin pogut ésser els autors d'aquest acte, però les autoritats feixistes, que no s'aturon gaire a fer reflexions, detingueren tretze persones, sospitoses per les seves idees, i després d'ésser hàrbarsament maltractades han estat condemnades a diversos anys d'exili.

PERFELS

UNA MESURA DE BON SENY

Es plausible en tots els conceptes l'Ordre signada pel ministre de Defensa Nacional, camarada Prieto, prohibint en absolut que els caps de l'Exèrcit del Poble participin en actes de caràcter polític, facin declaracions a la Premsa i intervinguin en les emissions de radiodifusió. Creiem, formalment, que aquesta mesura tallarà de cop els censurables maneigs de cert partidisme absorbent i possibilitarà que regni una major...

Ja fa dies que, des de CATALUNYA mateix, maldàvem defensant una tesi semblant a la que sosté la disposició ministerial esmentada, i aquesta coincidència ens permet d'afirmar que la raó assistia les nostres paraules quan dèiem que l'exèrcit forjat per a la defensa de les llibertats del Poble i de la República no podia ésser objecte de baixes especulacions polítiques ni el suport fàcil de les ambicions desmesurades d'un tot marcadament totalitari. Les armes de l'antifeixisme, igual que els homes que les engrapen, només poden servir per a la realització de la gran comesa d'abatre el feixisme internacional que, costi el que costi, pretén arrabassar-nos la nostra terra i el que val més: la llibertat. És prou important i transcendent l'esforç bèl·lic que hem acomplert i que victoriosament portarem a darrer terme d'ara endavant, perquè hom es deixés de misèries sectàries i aixequés el pensament per arribar a comprendre que, si no fusionem cada vegada més les nostres forces en aquesta magna empresa, l'allau monstruosa de la pitjor reacció ens aixafarà a tots plegats.

No volem pas que cap company combatent, sigui quina sigui la seva graduació militar, renunciï a les pròpies idees. Té el perfecte dret de compartir el credo polític o sindical que més li plau, puix que la renúncia en aquest cas ha de consistir, en tant que soldat de la llibertat, a no oposar als interessos col·lectius de la guerra els purament particulars o d'organització. Procedir, en fi, de la manera exemplar i al·liconadora amb què el nostre conseqüent Cebrià Mera entén el deure del combatent antifeixista.

"L'EXERCIT NO PERTANY NI A AQUEST NI A AQUELL PARTIT POLITIC; NI A UNA NI A L'ALTRA FEDERACIO DE SINDICATS. L'EXERCIT ES DE TOTHOM I NO ES DE NINGU. L'EXERCIT, EN TOTAL, ES EL POBLE MATEIX", diu amb eloqüència l'Ordre del Ministeri de Defensa Nacional. La Confederació Nacional del Treball s'hi troba perfectament representada.

J. Anselmo